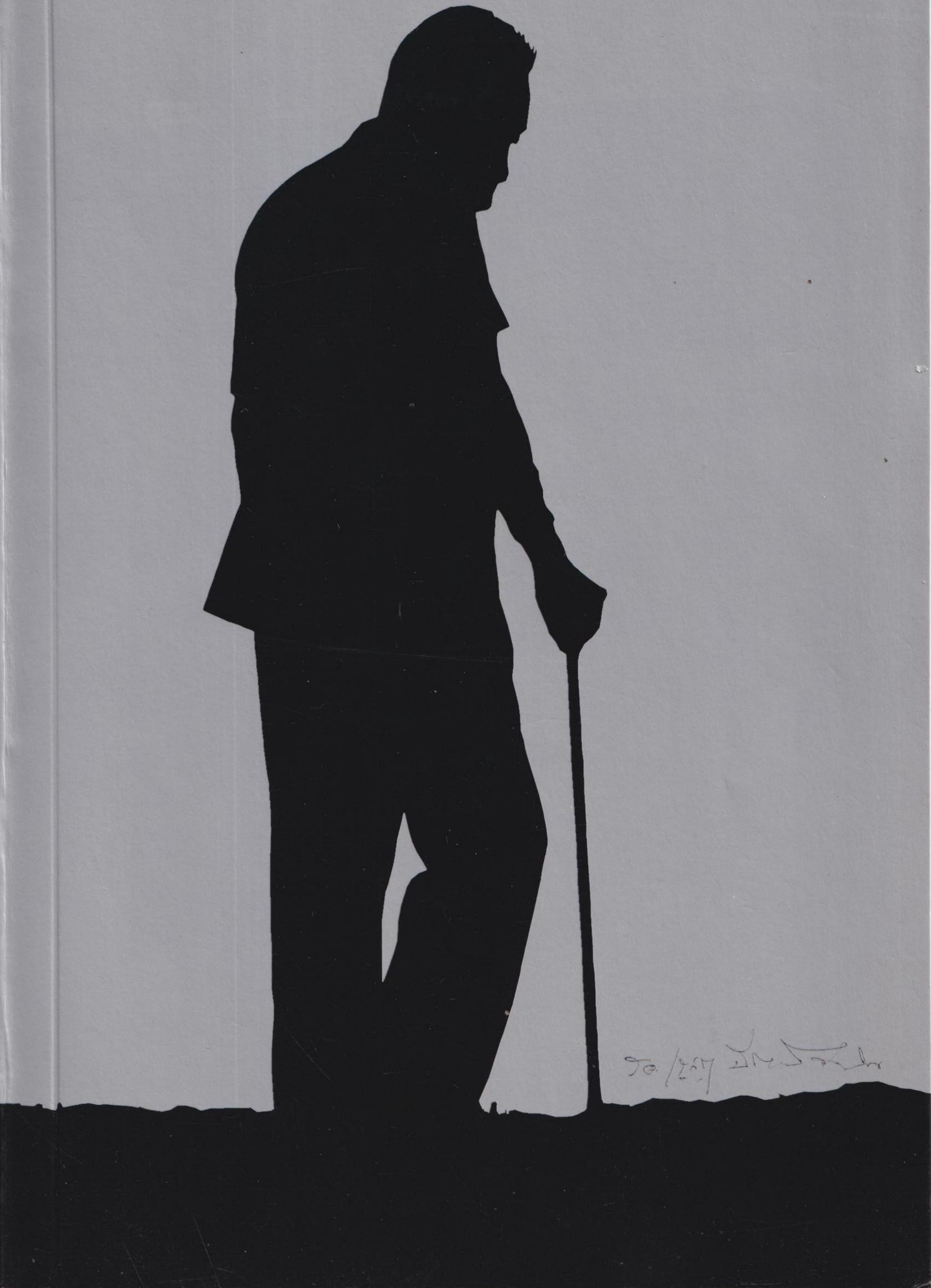
อนุสรณ์พิธีพระราชทานเพลิงศพ เรือเอกเรวัต ปีตะนีละผลิน

อนุสรณ์

พิธีพระราชทานเพลิงศพ

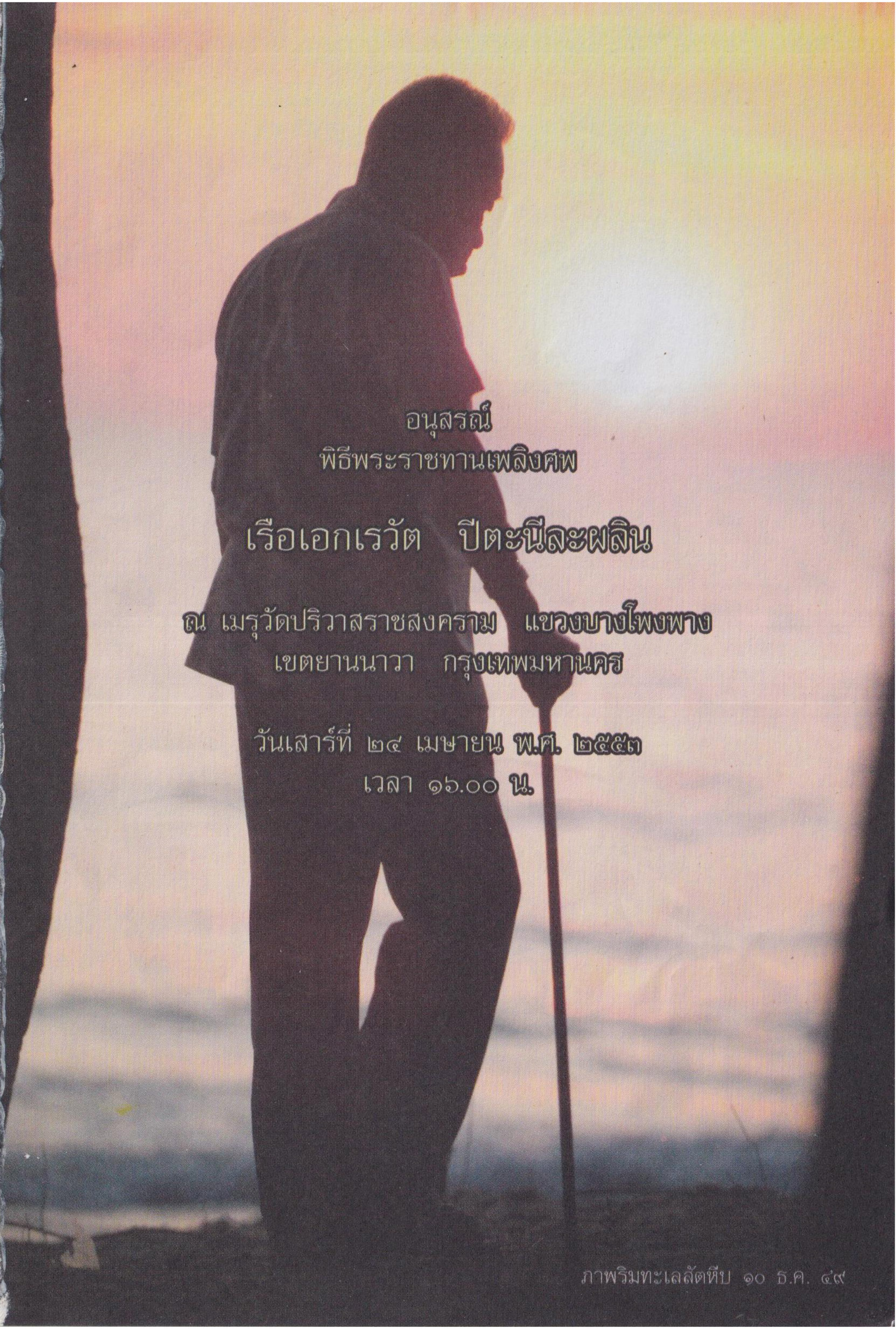
เรือเอกเรวัต ปีตะนีละผลิน

ณ เมรุวัดปริวาสราชสงคราม แขวงบางโพงพาง

เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

วันเสาร์ที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

เวลา ๑๖.๐๐ น.

ภาพริมทะเลสัตหีบ ๑๐ ธ.ค. ๔๙

ทะเลนั้นเป็นเหมือนถิ่นของเรา
จะขอเฝ้า ตราบจนชีวิตเราสิ้น
ยามคลื่นซัดกระเซ็น เช้าเย็นสำเนียงเคยชิน
เลือดไหลริน เพื่อคงเกียรติของนาวี

ธงที่ถูกสายลม โบยสะบัดยังพัดพลิ้ว
ทิวท้องถิ่นทะเล มิยอมให้ใครย่ำยี
เรือแม้จะต้องจม เพื่อปกป้องเสรี
เราขอสละชีพพลี พร้อมกัน ทุกคน

(แบบ ค.)

หมายรับสั่งที่ ๗๐๗๒

สำนักพระราชวัง

๕ มีนาคม ๒๕๕๓

พระราชทานเพลิงศพ เรือเอก เรวัต ปีตะนีละผลิน จ.ช.,จ.ม. ข้าราชการบำนาญ สังกัดกระทรวงกลาโหม ณ เมรุวัดปริวาสราชสงคราม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

<u>**วันเสาร์ที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๓**</u> เวลา ๑๖.๐๐ น. พระราชทานเพลิง.

อัญชิษฐา/พิมพ์/ /ทาน.

วัน	หน้าที่ พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ เรือเอก เรวัต ปีตะนีละผลิน เพื่อทราบ เครื่องพระราชทานเพลิง และเจ้าพนักงานผู้เชิญมานี้ เจ้าภาพไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอย่างใดทั้งสิ้น

ทั้งนี้ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับรับสั่งโดยหน้าที่ราชการ

ผู้รับรับสั่ง

สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ล้นเกล้าล้นกระหม่อม

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานเพลิงศพ เรือเอก เรวัต ปีตะนีละผลิน ในวันเสาร์ที่ ๒๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๓ เวลา ๑๖.๐๐ น. ณ ฌาปนสถาน วัดปริวาสราชสงคราม แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

นับเป็นเกียรติอันสูงสุดแก่ เรือเอก เรวัต ปีตะนีละผลิน และวงศ์ตระกูลเป็นอย่างยิ่ง พระมหากรุณาธิคุณดังกล่าว หากเรือเอก เรวัต ปีตะนีละผลิน หยั่งทราบด้วยญาณวิถีใด ๆ คงมีความโสมนัสและซาบซึ้ง ในพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อมอย่างหาที่สุดมิได้

ข้าพระพุทธเจ้า และครอบครัวปีตะนีละผลินขอน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมกราบถวายบังคมแทบเบื้องพระยุคลพระบาทด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอันใหญ่หลวงนี้ ขอเทิดทูนพระมหากรุณาธิคุณนี้ไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อม และขอถวายความจงรักภักดีต่อใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทและพระราชวงศ์จักรีจนตราบเท่าชีวิตจะหาไม่

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า ภรรยา, บุตร-ธิดา และหลาน
ของเรือเอก เรวัต ปีตะนีละผลิน

ประวัติครอบครัว

เรือเอกเรวัต ปีตะนีละผลิน เกิดเมื่อวันเสาร์ แรม ๑๐ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู ตรงกับวันที่ ๒๒ เดือนพฤศจิกายน ปีพุทธศักราช ๒๔๕๖ ณ บ้านเลขที่ ๗๘๗ ตำบลสีลม อำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร บิดาชื่อ หับ (หลวงประสิทธิ์นนทเวช) มารดาชื่อ แม้น สกุลเดิม เทศวิศาล มีน้องชายร่วมบิดามารดาเดียวกัน ๑ คน คือนายหรรษ์ ปีตะนีละผลิน (ถึงแก่กรรม) และมีน้องร่วมบิดาอีก ๒ คนคือ พระเข็มทอง (ถึงแก่กรรม) และนางหวานใจ ฉัตรมาศ

เรือเอกเรวัต สมรสกับนางชม สกุลเดิม อเนกานนท์ มีบุตร ธิดา ๓ คน คือ

๑. ทันตแพทย์หญิงเรวดี ปีตะนีละผลิน

๒. พลโทวีระวัต ปีตะนีละผลิน สมรสกับ นางพรรณนภา สกุลเดิม พรหมบุญ มีบุตร ธิดา ๓ คน คือ

๒.๑. นางพัสวี เกตุการณ์ สมรสกับ นายถิรยุทธ เกตุการณ์ มีบุตร ๑ คน คือ เด็กชายสุดที่รัก เกตุการณ์

๒.๒. นายวัชรเทพย์ ปีตะนีละผลิน

๒.๓. นางสาววรรณพร ปีตะนีละผลิน

๓. เด็กชายภัทรินทร์ ปีตะนีละผลิน (ถึงแก่กรรม)

หลังจากนางชม ปีตะนีละผลินถึงแก่กรรม จึงได้สมรสกับนางสุรพร สกุลเดิม สาริกะวณิช มีบุตร ธิดาเพิ่มอีก ๕ คน คือ

๔. นางพัชราภรณ์ พงศ์โสภา สมรสกับ นายกวี พงศ์โสภา มีบุตร ๑ คน คือ

๔.๑. นายธรรมชาติ พงศ์โสภา

๕. นางอัปษรศิริ อินทรสูต สมรสกับ นายประสงค์ อินทรสูต มีบุตร ๑ คน คือ

๕.๑. นายกษานติ์ อินทรสูต

๖. นางสาวนิรมล ปีตะนีละผลิน

๗. นายชลวัต ปีตะนีละผลิน สมรสกับ นางพิศพิมล สกุลเดิม นิลดำ มีบุตร ธิดา ๒ คน คือ

๗.๑. นางสาวชลธิชา ปีตะนีละผลิน

๗.๒. นายกิติธัช ปีตะนีละผลิน

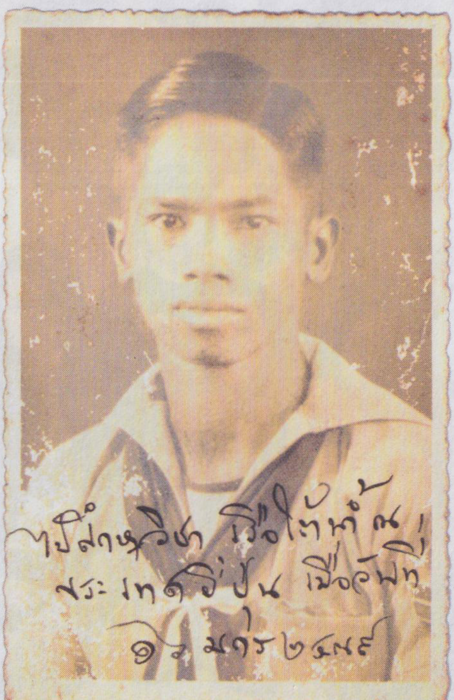
๘. นายชัชวาลย์ ปีตะนีละผลิน สมรสกับ นางกฤษณา สกุลเดิม กฤษณพันธุ์ มีธิดา ๑ คน คือ

๘.๑. นางสาวชนนี ปีตะนีละผลิน

ประวัติการรับราชการ

เรือเอกเรวัต ปีตะนีละผลิน เริ่มรับราชการเป็นพลอาสาฯ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๒ และได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการเมื่อวันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๔ โดยเข้าศึกษาที่โรงเรียนชุมพลทหารเรือจนสอบไล่วิชานักเรียนจ่า เหล่าพรรคกลินได้ชั้นตรี เมื่อ ๕ เมษายน ๒๔๗๓ ได้เป็นจ่าสำรองประจำกองทัพเรือ ได้ไปศึกษาวิชาเรือดำน้ำที่ประเทศญี่ปุ่น ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๙ (นับแบบปัจจุบันจะเป็น พ.ศ.๒๔๘๐) โดยขาไปเดินทางไปกับเรือนาจิซันมารู ขากลับมากับเรือ ร.ล.วิรุณ ถึงวันที่ ๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๐ (ยศจ่าโท ประจำ ร.ล.วิรุณ)

ปีพุทธศักราช ๒๔๘๒ เป็น จ่าเอก ประจำ ร.ล.พลายชุมพล

๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๑ เป็นว่าที่เรือตรี ในตำแหน่ง รักษาราชการ ชก. ร.ล.มัจฉาณุ

๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็น เรือโท ในหมวดเรือดำน้ำ

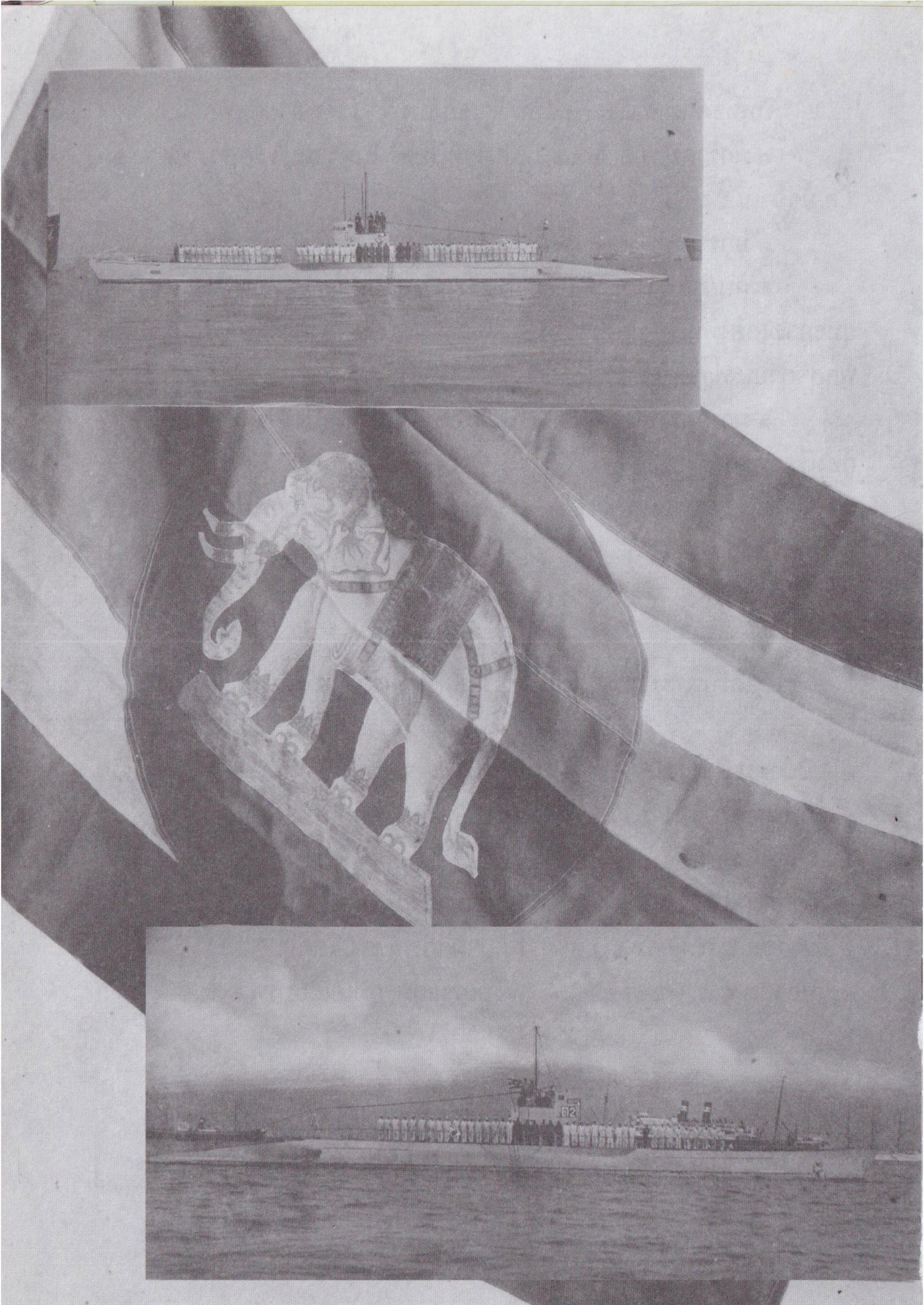
๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นช่างกล แผนกเรือหมวดพาหนะ กองเรือยุทธการ (กองทัพเรือ ปลดระวางประจำการ และยุบหมวดเรือดำน้ำ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๙๔)

๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็น เรือเอก ในตำแหน่งช่างกล หมวดเรือ กองเรือยุทธการ

๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔ ขอลาออกจากประจำการเพื่อไปประกอบอาชีพส่วนตัว

ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสสริยาภรณ์ และเหรียญ (ไทย)

๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๖	เหรียญพิทักษ์รัฐธรรมนูญ
๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๔	เหรียญชัยสมรภูมิ อินโดจีน
๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๐	เหรียญจักร์มาลา
๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๑	เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย
๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๙	เบญจมาภรณ์ช้างเผือก
๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕	เหรียญชัยสมรภูมิเอเชียบูรพา

ทหารเรือดำน้ำแห่งราชนาวีสยาม

ความคิดที่จะมีเรือดำน้ำในกองทัพเรือได้เป็นความจริงขึ้นหลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยแล้วคือ ในปลาย พ.ศ.2477 สภาผู้แทนราษฎรได้อนุมัติพระราชบัญญัติบำรุงกำลังทางเรือ พ.ศ. 2478 ให้กองทัพเรือจัดการบำรุงกำลังทางเรือให้เสร็จภายใน 6 ปี ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 18 ล้านบาท โดยจ่ายจากงบประมาณประจำปี ปีละ 1 ล้านบาท นอกนั้นจ่ายจากเงินคงคลัง ตามโครงการบำรุงกำลังทางเรือที่เสนอต่อสภาฯ ได้กำหนดความต้องการเรือดำน้ำไว้ 6 ลำ ประมาณราคาไว้ลำละ 2.3 ล้านบาท และต้องการในขั้นแรก 3 ลำ

นาวาเอก พระยาวิจารณ์จักรกิจ เป็นผู้บัญชาการทหารเรือในสมัยนั้นได้พิจารณาเห็นว่าถึงเวลาแล้วที่ประเทศไทยควรจะมีเรือดำน้ำไว้เป็นอาวุธทางทะเลและสำหรับป้องกันประเทศชาติจึงให้นาวาเอก หลวงสินธุ์สงครามชัย (สินธุ์ กมลนาวิน ต่อมาเป็นพลเรือเอก) เสนาธิการทหารเรือในสมัยนั้นเป็นหัวแรงในการจัดหากำลังทางเรือ กองทัพเรือได้เรียกประกวดราคาสร้างเรือดำน้ำในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2478 มีตัวแทนของบริษัทของชาติต่าง ๆ เสนอราคารวม 6 ประเทศ ราคาที่เสนอมีทั้งสร้าง 3 ลำ และสร้าง 4 ลำ บริษัทมิตซูบิชิของญี่ปุ่นเสนอราคาต่ำที่สุดคือเรือดำน้ำขนาด 370 ตัน มีปืนใหญ่และลูกปืน มีท่อตอร์ปิโด ไม่มีลูกตอร์ปิโดสร้าง 3 ลำ ราคาลำละ 826,452 บาท สร้าง 4 ลำ ราคาลำละ 820,000 บาท กองทัพเรือจึงตกลงสร้างที่ญี่ปุ่น และได้ส่งนายทหารสัญญาบัตรและประทวนไปศึกษาการใช้เรือดำน้ำในญี่ปุ่น โดยจักรพรรดินาวีญี่ปุ่นจัดครูและเรือฝึกให้ทั้งนี้ต้องเรียนภาษาญี่ปุ่นก่อนช่วงระยะเวลาหนึ่ง

กองทัพเรือได้ลงนามเซ็นสัญญากับบริษัทมิตซูบิชิแห่งเมืองโกเบ เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2478 สร้างเรือดำน้ำจำนวน 4 ลำ เรือดำน้ำที่ทางกองทัพเรือไทยได้มีเป็นครั้งแรกเป็นเรือดำน้ำขนาดเล็ก มีระวางขับน้ำเพียงลำละ 370 ตันเศษเท่านั้น แต่ก็มีประสิทธิภาพสูง แต่ถ้าเปรียบเทียบกับขนาดของเรือดำน้ำโดย

ทั่วไปแล้ว เรือดำน้ำขนาดนี้ก็เป็นแต่เพียงเรือดำน้ำชนิดรักษาชายฝั่งทะเลเท่านั้น เรือดำน้ำทั้ง 4 ลำนั้นได้รับพระราชทานชื่อภายหลังว่า ร.ล.มัจฉาณุ (หมายเลข 1) ร.ล.วิรุณ (หมายเลข 2) ร.ล.สินสมุทร (หมายเลข 3) และ ร.ล.พลายชุมพล (หมายเลข 4)

บริษัทมิตซูบิชิได้เริ่มทำการวางกระดูกงู ร.ล.มัจฉาณุ และร.ล.วิรุณก่อนเป็นรุ่นแรกเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ.2479 โดยมีพระมิตรกรรมรักษา อัครราชฑูตไทยประจำกรุงโตเกียวประเทศญี่ปุ่น ในขณะนั้นเป็นผู้กระทำพิธีวางกระดูกงูและวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2479 ก็ได้ทำพิธีวางกระดูกงู ร.ล.สินสมุทร และ ร.ล.พลายชุมพล

วิชาการของเรือดำน้ำเป็นวิทยาการใหม่ สำหรับทหารเรือแห่งประเทศไทยซึ่งยังไม่มีผู้ใดมีความรู้ และเรือดำน้ำก็ไม่เหมือนเรือบนน้ำประเภทอื่นที่เราซื้อหรือสั่งต่อ เมื่อเขาพร้อมเราก็ส่งคนไปรับมอบไว้ใช้ในราชการได้เลย แต่เรือดำน้ำหาเป็นเช่นนั้นไม่ทหารประจำเรือทุกคนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้อาวุธ และเครื่องมือเครื่องใช้ประจำเรือเป็นอย่างดี แต่ละคนต้องมีความชำนาญงานในหน้าที่ของตนอย่างช่ำชอง ทั้งยังต้องรอบรู้ถึงหน้าที่ของคนอื่นเพื่อใช้แทนกันเมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้นได้ด้วยถ้าไม่เช่นนั้นแล้วหากคนหนึ่งคนใดทำผิดพลาดขึ้นก็ย่อมจะพาเรือไปสู่ความพินาศคือดำแล้วไม่โผล่

คุณลักษณะเรือหลวง มัจฉาณุ สินสมุทร และพลายชุมพล

ประเภท	เรือดำน้ำ
ต่อที่อู่	บริษัทมิตซูบิชิ เมืองโกเบ ประเทศญี่ปุ่น เมื่อ พ.ศ. 2479
ระวางขับน้ำ	น้ำหนักบนผิวน้ำ 374.5 ตัน น้ำหนักขณะดำ 430 ตัน
ขนาด	ความยาวตลอดลำ 51 เมตร
ความกว้างสุด	4.1 เมตร สูงถึงหลังคาหอเรือ 11.65 เมตร
กินน้ำลึก	กินน้ำลึก 3.6 เมตร
อาวุธ	ปืนใหญ่ 76 มม. 1 กระบอก ปืน 8 มม. 1 กระบอก ตอร์ปิโด 45 ซม. 4 ท่อ
เครื่องจักร	เครื่องจักรใหญ่ชนิดดีเซล 2 เครื่อง ๆ ละ 8 สูบ
กำลัง	1,100 แรงม้า เครื่องไฟฟ้ากำลัง 540 แรงม้า (ใช้เดินใต้น้ำ)
ความเร็ว	ความเร็วมัธยัสถ์ 10 นอต
รัศมีทำการ	รัศมีทำการ 4,770 ไมล์
ทหารประจำเรือ	33 คน (นายทหาร 5 พันจ่า-จ่า 28)
ขึ้นระวางประจำการ	19 กรกฎาคม 2481
ปลดระวางประจำการ	30 พฤศจิกายน 2494

เมื่อนายทหารไทยไปถึงประเทศญี่ปุ่นก็เข้าศึกษาภาษาญี่ปุ่นพอใช้สนทนากันได้ก่อน ณ ที่พักตำบลฟุนาบาชิ กรุงโตเกียว ในการนี้ทางจักรพรรดินาวีญี่ปุ่นได้จัดส่งบรรดาอาจารย์และครูซึ่งเป็นนายทหารสัญญาบัตรและนายทหารชั้นประทวนจากกองเรือดำน้ำของจักรพรรดินาวี อันมีนาวาเอก ยัตสุชิโร (ซึ่งเสียชีวิตแล้วเมื่อคราวสงครามโลกครั้งที่ 2 ในการยุทธนาวีที่มหาสมุทรแปซิฟิค) ดำรงตำแหน่งอาจารย์ผู้ปกครองใหญ่ญี่ปุ่น ฝ่ายไทยก็มีเรือเอก สวัสดิ์ จันทนี เป็นอาจารย์ผู้ปกครองใหญ่ ซึ่งต่อมาในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2480 (หลังจากย้ายไปอยู่ที่โกเบ) เรือเอกสวัสดิ์ จันทนี มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ที่ประจำอยู่ในเรือดำน้ำตามความเห็นของแพทย์ฝ่ายญี่ปุ่น จึงได้เดินทางกลับประเทศไทย เรือเอกซุ้ย นพคุณ (พลเรือตรี กนก นพคุณ อดีตผู้บังคับการมณฑลทหารเรือที่ 1) ซึ่งมีอาวุโสรองลงมาได้เป็นผู้ปกครองใหญ่ฝ่ายทหารไทยแทน จนกระทั่งนำเรือเดินทางกลับประเทศไทย การพักที่เมืองฟุนาบาชินี้เริ่มตั้งแต่วันที่ 13 มิถุนายน ถึง 25 ตุลาคม 2478 รวมเวลาประมาณ 4 เดือนครึ่ง

นายทหารและทหารญี่ปุ่น นอกจากจะมาเป็นครูสอนเทคนิคและศัพท์วิชาการของทหารเรือดำน้ำแล้ว ยังช่วยสอนภาษาญี่ปุ่นอันเป็นภาษาหลัก จนทำให้ได้รับความรู้ในวิชาการเรือดำน้ำและภาษาญี่ปุ่นรวดเร็วดีมาก เนื่องจากจำนวนทหารเรือไทยที่ส่งไปศึกษาวิชาการเรือดำน้ำตามจำนวนที่กล่าวมาข้างต้นไม่เพียงพอ เพราะเรือดำน้ำที่ทางรัฐบาลได้สั่งต่อขึ้นนั้นมีจำนวนถึง 4 ลำ ดังนั้นทางกองทัพเรือจึงได้คัดเลือกจัดส่งนายทหารและทหารไปเพิ่มเติมอีกเป็นจำนวน 80 คน คือ นายทหารสัญญาบัตร 9 คน ชั้นประทวน 71 คน ในความควบคุมของเรือโทตี๋ รัตนอุบลได้เดินทางออกจากกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ.2479 ด้วยเรือโดยสารของบริษัทเดียวกันกับที่ไปรุ่นที่ 1 ถึงประเทศญี่ปุ่น ณ เมืองโกเบ เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2479 ทหารเรือที่ไปรุ่นหลังนี้ก็เข้าสมทบร่วมการศึกษาวิชาการเรือดำน้ำและภาษาญี่ปุ่นควบกันไป พร้อมกับทหารรุ่นแรก แต่อย่างไรก็ดี แม้จำนวนทหารที่ส่งไปถึงสองรุ่นแล้วก็ตาม ก็ยังหาเพียงพอที่จะแบ่งลงประจำเรือดำน้ำได้ครบทั้งสี่ลำไม่ ทางกองทัพเรือ จึงได้คัดเลือกจัดส่งไปอีกเป็นรุ่น ๆ จนครบจำนวนพอที่จะจัดส่งประจำเรือ ซึ่งเรือแต่ละลำมีคนประจำเรือ 32 คน รวม 4 ลำ 128 คน

ในระหว่าง ร.ล.มัจฉาณุ และ ร.ล.วิรุณ กำลังอยู่ในระหว่างก่อสร้างที่อู่บริษัทมิตซูบิชิโกเบ เมื่อทหารเรือไทยรุ่นที่ 1 มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นพอใช้สนทนากันรู้เรื่อง และมีความรู้ทางวิชาการเรือดำน้ำพอเป็นมูลฐานบ้างเล็กน้อยแล้ว จึงได้ย้ายไปพักอยู่ที่อาคารของบริษัทมิตซูบิชิ ซึ่งตั้งอยู่ที่หลังอู่ต่อเรือของบริษัทฯ อาคารพักหลังนี้มีป้ายชื่อทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น "ที่พักทหารเรือไทย" ตำบลฮายาชิดะ ถนนโคมัทสึ หมู่ที่ 7 เลขที่ 2/1 ตั้งแต่วันที่ 26 ตุลาคม 2479 ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วประเทศญี่ปุ่นในเวลานั้น เพราะมันเป็นครั้งแรกที่ทหารเรือต่างชาติจำนวนมากเข้าไปพักอยู่ในประเทศญี่ปุ่น ส่วนทหารเรือไทยรุ่นที่ 2 นั้น ได้ไปพักที่อาคารนี้ ซึ่งมีลักษณะเป็นอาคาร 2 ชั้น ขนาดใหญ่มาก มีสนามเทนนิสซีเมนต์ อยู่ด้านหลัง คณะทหารใช้เป็นที่พัก กิน นอน และเป็นห้องเรียนไปด้วย มีการจัดเวรยามประจำวันทั้งนายทหารและทหาร การออกกำลังและกายบริหารก็เล่นกันในลานหลังอาคาร ฟุตบอล ไปเล่นในสนามของอู่ การหัดและฝึกซ้อมยูโด เค็นโด ก็ไปที่โรงฝึกซึ่งอยู่ห่างจากโรงเรียนเล็กน้อย

ส่วนอาจารย์และครู ซึ่งเป็นนายทหารสัญญาบัตรและนายทหารชั้นประทวนญี่ปุ่นก็มีที่ทำการอยู่ในอาคารนี้ด้วย ครูญี่ปุ่นเหล่านี้อยู่เวรยามรวมกับทหารไทย เพื่อสอนหรือให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำต่างๆ อาจารย์ผู้ปกครองชื่อนาวาเอกยัตสุชิโร สำหรับอาจารย์ที่สอนวิชาเรือดำน้ำฝ่ายปากเรือชื่อ นาวาโท โกโต ฝ่ายช่างกล ชื่อนาวาโท มุระ ซุมิ นอกจากนั้นก็เป็นอาจารย์และครูผู้ช่วยอื่น ทุกท่านให้ความเอาใจใส่ ให้ความรู้ดูแลช่วยเหลือในด้านความเป็นอยู่อย่างใกล้ชิด

คณะทหารได้ศึกษาการใช้เรือดำน้ำทางตำราควบคู่ไปกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น มีการฝึกหัดออกคำสั่งประจำสถานีและปฏิบัติการต่างๆ ในเรือดำน้ำจนคล่องแคล่ว เมื่อเรือใกล้จะเสร็จนักเรียนทั้งหมดก็ไปศึกษาส่วนต่างๆ ของตัวเรือและเครื่องประกอบที่เรือดำน้ำจำลอง ซึ่งสร้างด้วยไม้ ขนาดและลักษณะเหมือนของจริงที่บริเวณอู่ต่อเรือ ตลอดจนฝึกหัดประจำสถานีด้วย การเรียนและฝึกหัดกับเรือจำลองดังกล่าวได้ประโยชน์มาก เพราะทำให้ทหารทุกคนคุ้นเคยกับลักษณะอันยุ่งยากของเรือและสามารถเรียนรู้วิธีปฏิบัติสถานีต่างๆ ได้ก่อนที่จะลงประจำเรือจริง ๆ

ต่อมาเมื่อบริษัทมิตซูบิชิ ได้สร้างเรือดำน้ำสองลำแรก คือ ร.ล.มัจฉาณุ และ ร.ล.วิรุณ เสร็จจึงทำพิธีปล่อยลงน้ำ เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2479 รวมเวลาในการสร้าง 7 เดือนกับ 18 วัน ผู้ที่เป็นประธานในพิธีการปล่อยเรือลงน้ำสองลำ คือ พระมิตรกรรมรักษาอัครราชทูตไทยในเวลานั้น พร้อมด้วยข้าราชการในสถานทูตทั้งฝ่ายพลเรือนและทหาร ต่อมาเมื่อวันที่ 4 กันยายน พ.ศ.2480 ร.ล.มัจฉาณุ และ ร.ล.วิรุณ ได้แล้วเสร็จบริบูรณ์ ทางบริษัทฯ พร้อมที่จะทำการส่งมอบให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ราชนาวีไทยดังนั้นทหารที่ถูกจัดประจำเรือทั้งสองลำนี้ก่อน จึงได้กระทำพิธีมอบและลงประจำอยู่ในเรือตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ส่วนทหารที่เหลือคงพักอยู่ที่พักตามเดิม นับว่าเป็นครั้งแรกที่ราชนาวีไทยได้มีเรือดำน้ำ ด้วยเหตุนี้บรรดาทหารเรือแห่งเรือดำน้ำจึงถือเอาวันที่ 4 กันยายน เป็นวันสำคัญวันหนึ่งของพวกเขาและมีความเห็นร่วมกันในอันที่ควรจะจัดให้วันนี้เป็น "วันที่ระลึกเรือดำน้ำ" ขึ้น โดยให้มีการรับประทานอาหารร่วมกันเป็นพิเศษ นับแต่ยังอยู่ในประเทศญี่ปุ่นและต่อ ๆ มาจนถึงปัจจุบันนี้

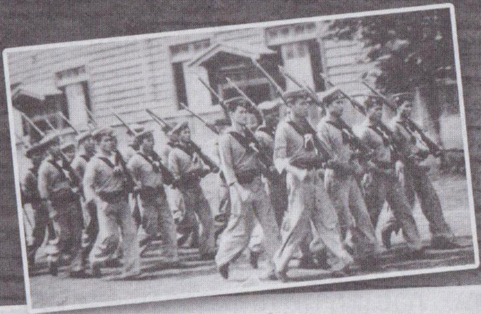
เมื่อ ร.ล.สินสมุทร และ ร.ล.พลายชุมพล ได้สร้างเสร็จทางบริษัทได้กระทำพิธีปล่อยลงน้ำ เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ.2480 ซึ่งมีพระมิตรกรรมรักษาเป็นประธานในพิธีประกอบด้วยคณะ อาทิ พ.ท.หลวงวีระโยธา ทูตทหาร กับ น.อ. พระประกอบกลกิจ และนายทหารผู้ตรวจงานอีกหลายท่าน เมื่อประธานของบริษัทมิตซูบิชิได้มอบหนังสือแสดงนามของเรือให้ท่านอัครราชทูตฯ จึงประกาศนามเรือและการทำพิธีปล่อยลงน้ำตามลำดับดังนี้

เวลา 8.30 น. ได้ทำพิธีปล่อย ร.ล.สินสมุทร ขณะที่เรือเคลื่อนออกจากที่แตรวงบรรเลงเพลงชาติ พวกทหารได้เปล่งเสียงไชโย และต่อจากนั้น จนถึงเวลา 9.00 น. จึงได้ประกอบพิธีปล่อย ร.ล.พลายชุมพล ลงน้ำตามฤกษ์ที่กำหนดไว้ และเมื่อแล้วเสร็จบริบูรณ์แล้วทางบริษัทจึงได้กระทำพิธีส่งมอบให้แก่ประเทศไทย เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2481 บรรดาทหารเรือที่เหลือจึงได้ลงอยู่ในเรือ และมีชีวิตเป็นนักดำเรือดำน้ำตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

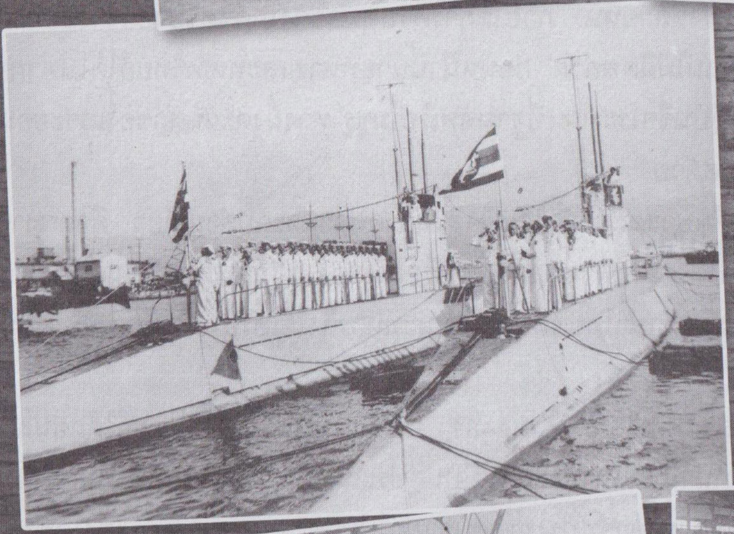
เมื่อทหารได้ลงประจำเรือพร้อมกันแล้วจึงได้รับการฝึกหัดศึกษาตามหลักสูตรของวิชาการเรือดำน้ำอย่างเต็มที่ เป็นต้นว่าศึกษาและฝึกหัดการใช้เครื่องจักร เครื่องไฟฟ้า ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ รวมทั้งการฝึกประจำสถานีเรือด้วย การฝึกหัดนี้กระทำอยู่กับที่โดยเรือจอดอยู่ในอ่าวโกเบ หลังเขื่อนกันคลื่น เมื่อทหารประจำเรือคล่องแล้ว จึงฝึกออกแล่นบนผิวน้ำหัดการบังคับเรือและใช้เครื่องจริง ๆ ฝึกหัดดำ ฝึกหัดยุทธวิธีของเรือดำน้ำในลักษณะต่าง ๆ เป็นขั้น ๆ ไปหลายครั้งหลายหน ภายใต้การควบคุมอย่างใกล้ชิดของอาจารย์และครูจนแน่ใจว่าทำได้แน่ไม่ผิดพลาด ก่อนหน้านี้นายทหารและทหารไทยก็ได้ไปทำการดำกับเรือดำน้ำญี่ปุ่นชื่อโระ 64 ที่ฐานทัพเรือไมซูรุ ทางฝั่งตะวันตกของเกาะฮอนซูเป็นการปฐมนิเทศด้วย

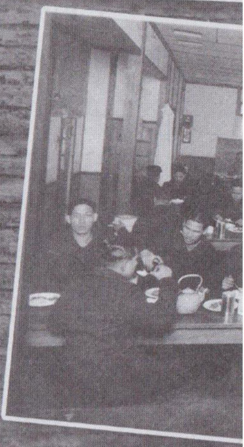
เมื่อการศึกษาและฝึกหัดได้เสร็จสิ้นแล้วจนสามารถปล่อยเดี่ยว คือสามารถบังคับและใช้เรือได้โดยเฉพาะพวกทหารเรือไทยเอง ก็ถือได้ว่าเรียนสำเร็จตามหลักสูตรวิชาการเรือดำน้ำโดยสมบูรณ์ คณะทหารจึงได้เตรียมตัวเพื่อเดินทางกลับประเทศไทย

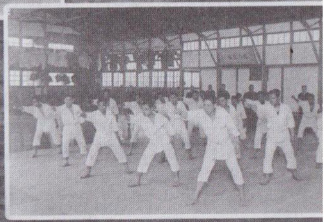
วันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ.2481 เรือดำน้ำแห่งราชนาวีไทยก็ได้ถอนสมอเคลื่อนที่ออกจากน่านน้ำแห่งประเทศญี่ปุ่นสู่ประเทศไทย พร้อมกันทั้งสี่ลำ โดยไม่มีเรือพี่เลี้ยง ซึ่งยังความประหลาดใจแก่ญี่ปุ่นและชาวอเมริกัน ซึ่งได้พบปะกันที่ฟิลิปปินส์ ขณะที่ได้แวะพักที่นั่นเป็นอันมากเพราะเรือดำน้ำขนาดเล็กเช่นนี้ต่างประเทศย่อมมีพี่เลี้ยงทั้งสิ้น นี่เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงซึ่งสมรรถภาพและความสามารถของลูกนาวีไทย ในระหว่างทางก็ได้แวะพักที่เมืองคีลุง เกาะฟอร์ - โมซา และเมืองมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์รวมสองแห่งเท่านั้น เพื่อเพิ่มเติมเสบียงอาหารและเชื้อเพลิง แล้วในที่สุดก็ถึงกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2481 รวมระยะทางทั้งสิ้นกว่า 3,000 ไมล์ ซึ่งได้รับการต้อนรับจากประชาชนและทางราชการอย่างอุ่นหนาฝาคั่ง นับว่าประเทศไทยและราชนาวีไทยได้มี “ดาบสองคม” อยู่ในมือพร้อมที่จะต้อนรับอริราชศัตรูที่จะมารุกรานไทยได้ตลอดเวลาแล้ว ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นมา

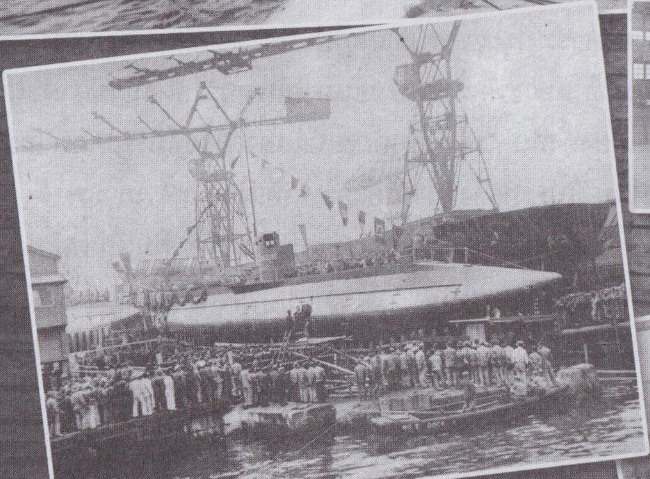

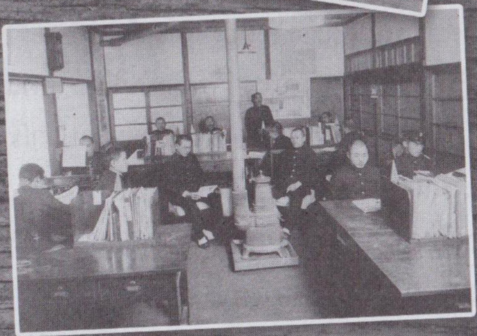

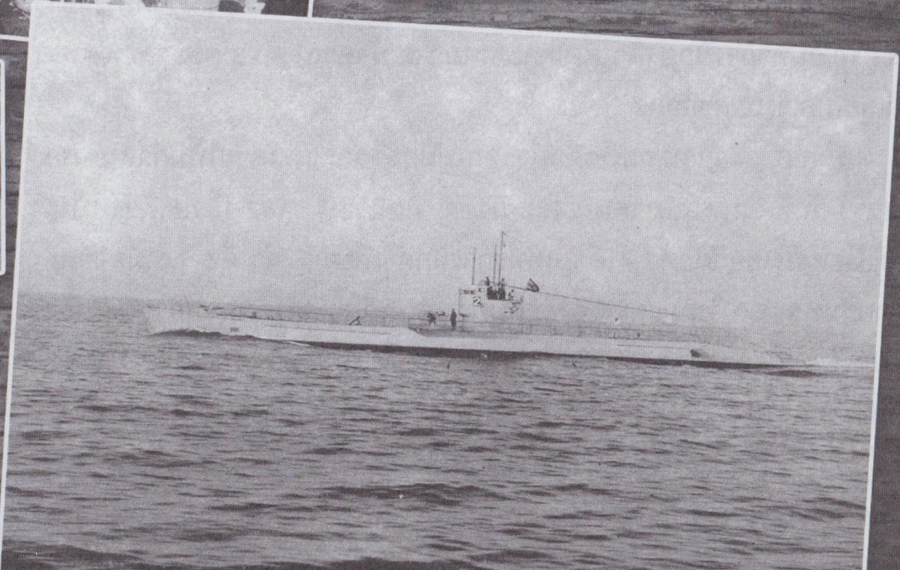

การฝึกปฏิบัติงาน

เรือดำน้ำออกฝึกเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2481 ไปทำการคายไฟหม้อแบตเตอรี่และจำลองดำระยะเวลา 15 วัน ตั้งแต่ 26 กันยายน 2481 ถึง 10 ตุลาคม 2481 ทำการฝึกดำบริเวณด้านใต้เกาะคราม เรือที่ออกฝึกมีเรือดำน้ำทั้ง 4 ลำ คือ ร.ล.มัจฉาณุ, ร.ล.พลายชุมพล, ร.ล.วิรุณ และ ร.ล.สินสมุทร มีร.ล.พงัน (เรือรุ่นเดียวกับ ร.ล.สีชัง) เป็นเรือพี่เลี้ยง เรือทุกลำดำทดลองที่ทุ่นก่อน 1 ครั้ง แล้วออกปฏิบัติการดำในทะเลด้านใต้เกาะคราม ร.ล.มัจฉาณุ และร.ล.พลายชุมพล ลำละ 2 ครั้ง ร.ล.วิรุณ และ ร.ล.สินสมุทร ลำละ 3 ครั้ง การดำนี้เป็นการฝึกทบทวนเจ้าหน้าที่ให้เกิดความชำนาญในการดำเนินและจอดแขวน (Hanging) การแต่งเรือ การดำหาเส้นโค้งโมเมนต์ของเรือเพื่อจะได้ทราบว่าเรือมีกำลังลอยเหลืออยู่เท่าใดจากการอ่านมุมหางเสือนอนหัวและท้ายเรือ

ปลายปี 2481 หมวดเรือดำน้ำประกอบด้วยเรือดำน้ำ 3 ลำ คือ ร.ล.มัจฉาณุ, ร.ล.พลายชุมพล และร.ล.วิรุณ สนับสนุนด้วยเรือพี่เลี้ยง ร.ล.อ่างทอง (เรือพระที่นั่งเดิม) ออกไปทดลองดำในทะเล ระหว่าง 19 ธันวาคม 2481 ถึง 28 ธันวาคม 2481 รวมเวลา 10 วันทำการฝึกดำด้านใต้เกาะคราม ร.ล.มัจฉาณุ ดำ 3 ครั้ง ร.ล.พลาย-ชุมพล และ ร.ล.วิรุณ ดำลำละ 1 ครั้ง

ในปี พ.ศ. 2482 หมวดเรือดำน้ำออกไปฝึกดำและแล่นคายไฟมีกำหนด 30 วัน ระหว่าง วันที่ 22 พฤษภาคม 2482 ถึง 20 มิถุนายน 2482 มี ร.ล.สีชัง เป็นเรือพี่เลี้ยงเรือดำน้ำออกฝึกทั้ง 4 ลำ แต่ทำการฝึกดำเพียง 2 ลำ คือ ร.ล.มัจฉาณุ, ร.ล.พลายชุมพล, ร.ล.วิรุณ และ ร.ล.สินสมุทร ออกไปแล่นคายไฟตามกำหนดเวลาเท่านั้น ได้ทำการฝึกการบังคับเรือ มีการหัดแต่งน้ำหนักเรือเมื่อดำ การหัดแต่งน้ำหนักเรือเพื่อการจอดแขวน การหัดคนหางเสือนอน หัวเรือและท้ายเรือในการรักษาระยะลึก รักษาระดับของเรือ รักษามุมดำทั้งในเวลาเรือเดินตรงและเลี้ยว การเปลี่ยนลึก การบังคับเรือเมื่อยิงตอร์ปิโด ฝึกอยู่ที่สัตหีบ 1 สัปดาห์ ร.ล.สินสมุทร และ ร.ล.พลายชุมพล ฝึกดำน้ำลำละ 2 ครั้ง ด้านใต้เกาะครามเนื่องด้วยคลื่นลมจัด

หมวดเรือได้เดินทางไปฝึกการบังคับเรือและยุทธวิธีที่บริเวณหน้าอ่าวประจวบ-คีรีขันธ์แบ่งสนามฝึกออกเป็น 2 สนาม กำหนดเส้นแบริ่งจากเกาะแรตในทิศ 0750 เป็นเส้นแบ่งเขตสนาม สนาม 1 อยู่ด้านใต้ สนาม 2 อยู่ด้านเหนือ ร.ล.สินสมุทร ฝึกในสนาม 2 ร.ล.พลายชุมพล ฝึกในสนาม 1 การฝึกบังคับเรือ นอกจากที่กล่าวมาแล้วก็มีการฝึกกบดาน ฝึกดำถอยหลัง ฝึกการขึ้นจากดำเพื่อใช้ปืนใหญ่และการเลิกใช้ปืนใหญ่แล้วดำด่วน นอกจากนั้นได้มีการฝึกทางยุทธวิธีมีการฝึกดำผ่านฉาก คือ ดำลอดใต้ท้องเรือผิวน้ำและการหัดน้ำเรือเข้ายิงตอร์ปิโด

ปลายปี พ.ศ. 2482 กระทรวงกลาโหมมีคำสั่งที่ 267/16741 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2482 ให้ปลดเรือดำน้ำทั้ง 4 ลำ ออกจากทำเนียบเรือประจำการเพื่อทำการซ่อมและได้กลับคืนสู่สภาพขึ้นระวางเป็นเรือประจำการ ตามคำสั่งทหารที่ 59/2002 ลงวันที่ 3 พฤษภาคม 2483

การปฏิบัติงานระหว่างสงคราม

ในปี พ.ศ. 2484 มีการฝึก 2 ครั้ง ครั้งที่หนึ่งออกเรือไปฝึกวันที่ 27 มิถุนายน 2484 มีกำหนดการฝึก 15 วัน ทำการฝึกบริเวณสนามฝึกสัตหีบ มีเรือดำน้ำออกฝึกทั้ง 4 ลำ ร.ล.พงันเป็นเรือพี่เลี้ยง ครั้งที่สองออกฝึก 14 พฤศจิกายน 2484 ระยะเวลา 15 วัน สนามฝึกสัตหีบ เรือดำน้ำออกฝึก 2 ลำ คือ ร.ล.สินสมุทร และ ร.ล.พลายชุมพล มี ร.ล.พงัน เป็นพี่เลี้ยง

ในระหว่างสงครามอินโดจีน ภายหลังการยุทธที่เกาะช้าง คือหลังจาก ร.ล.ธนบุรี และเรือตอร์ปิโดถูกเรือฝรั่งเศสยิงจมแล้ว เรือดำน้ำทั้ง 4 ลำ ได้ไปทำการลาดตระเวนเป็น 4 แถว อยู่บริเวณหน้าฐานทัพเรือเรียมของอินโดจีนฝรั่งเศส ใช้เวลาอยู่ใต้น้ำทั้งสิ้นลำละ 12 ชั่วโมงขึ้นไป คือ ระหว่าง 06.00 น. ถึง 18.00 น. กลางคืนแล่นลาดตระเวนบนผิวน้ำ นับเป็นปฏิบัติการดำที่นานที่สุดนับแต่เริ่มตั้งหมวดเรือดำน้ำมา ซึ่งยังปรากฏจากหลักฐานของฝ่ายฝรั่งเศสในการรบที่เกาะช้างว่า ฝรั่งเศสมีความหวั่นเกรงเรือดำน้ำทั้ง 4 ลำของไทยมาก แต่เพื่อผลของการยุทธจึงได้ตัดสินใจเสี่ยงเข้ามาปฏิบัติการในอ่าวไทย โดยกำหนดแผนการปฏิบัติเป็นลับ

กำหนดช่วงระยะเวลาสั้นมาก เมื่อปฏิบัติการเสร็จก็รีบถอนตัวกลับทันที เพราะเกรงว่าจะถูกต่อตีดวยเรือดำน้ำ

ต่อมาสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ปลายสงครามสัมพันธมิตรเอาเครื่องบิน B 24, B 29 มาทิ้งระเบิดโจมตีกรุงเทพฯ และชายเมืองยิ่งกว่านั้นยังโปรยทุ่นระเบิดแม่เหล็กปิดเส้นทางเรือ เดินตรงปากน้ำสันดอนเอาไว้ทำให้เรือรบทุกลำแม้กระทั่งเรือสินค้าต้องหยุดนิ่งทันที ร.ล.พลายชุมพลและ ร.ล.สินสมุทร ออกปฏิบัติราชการและจะเดินทางเข้ากรุงเทพฯอยู่แล้ว จึงต้องแวะที่เกาะสีชังไปก่อน จนกว่าจะทำการกวาดทุ่นระเบิดแม่เหล็กเสร็จเรียบร้อย เมื่อโรงไฟฟ้าสามเสนและวัดเลียบที่จ่ายกระแสไฟฟ้าประจำวัน ถูกระเบิดเรียบกรุงเทพฯ ยามราตรีมีแต่ความมืดมาครอบงำราวกับเมืองร้าง เนื่องจากชาวกรุงอพยพไปหมดแต่ผู้จัดการไฟฟ้ากรุงเทพฯ ทราบว่าเรือดำน้ำจ่ายกระแสไฟฟ้าได้จึงขอร้องมายังกองทัพเรือ แล้วอนุมัติให้ ร.ล.มัจฉาณุ และ ร.ล.วิรุณ ไปเทียบท่า บริษัทกอกด๊อก (บริษัทอู่กรุงเทพปัจจุบันฯ) ทำการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้รถรางสายหลักเมือง – ถนนตกวิ่งได้ยังความประหลาดใจแก่ชาวบ้านเป็นอันมาก ขณะที่เรือทั้ง 2 จ่ายกระแสไฟฟ้าอยู่นั้น ทหารบนเรือต้องทำงานเสี่ยงอันตรายอย่างหนักและคอยหลบภัยทางอากาศอยู่ตลอดเวลา

เรือดำน้ำเหล่านี้ได้รับใช้ชาติอย่างสมบูรณ์ ในกรณีพิพาทกับฝรั่งเศสและในสงครามมหาเอเชียบูรพา จนตลอดสงครามสงบ ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เรือดำน้ำเหล่านี้ เริ่มชำรุดทรุดโทรมไปตามอายุขัย ขาดแคลนชิ้นส่วนที่จะใช้ในการซ่อม การสั่งซื้อจากผู้สร้างไม่อาจทำได้เพราะญี่ปุ่นเป็นฝ่ายแพ้สงครามและถูกยึดครองกองทัพเรือได้พยายามหาทางที่จะซ่อมแซมเรือเหล่านี้ให้ใช้การได้อยู่หลายปีก็ไม่บรรลุผลสำเร็จ

ยุบหมวดเรือดำน้ำ และปลดระวางประจำการ

ภายหลังเหตุกรณ์ไม่สงบ ระหว่างพิธีรับเรือชุดแมนฮัตตัน เมื่อ 29 มิถุนายน 2494 ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงกองทัพเรืออย่างกว้างขวาง กระทรวงกลาโหม คำสั่งที่ 130/12926 เรื่องการปรับปรุงกองทัพเรือ ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2494 มีผลให้ยุบเลิกหมวดเรือดำน้ำแล้วโอนไปรวมในหมวดเรือตรวจฝั่งที่ตั้งขึ้นใหม่ เรือดำน้ำทั้งหมดได้ปลดระวางประจำการเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2494 รวมเวลารับใช้กองทัพเรือมาเป็นเวลา 12 ปีเศษ เรือทั้ง 4 ลำได้จอดคู่เทียบติดกันลอยอยู่ในแม่น้ำเจ้าพระยาแถวท่าโรงพยาบาลศิริราชอยู่อีกเป็นเวลานาน ต่อมาได้มีการขายเรือดังกล่าวไปให้บริษัทปูนซีเมนต์ คงเหลือแต่หอเรือดำน้ำและอาวุธบางชิ้น เช่น ปืน และกล้องส่อง ทางกองทัพเรือได้สร้างสะพานเดินเรือจำลองขึ้น และนำอาวุธมาติดตั้งไว้เป็นอนุสรณ์ จัดแสดงไว้หน้าพิพิธภัณฑ์ทหารเรือหน้าโรงเรียนนายเรือ จังหวัดสมุทรปราการ

นับแต่วันเริ่มสร้างเรือดำน้ำชุดแรก มาจนถึงปัจจุบันนี้ เป็นเวลาร่วม 50 ปี เรื่องเรือดำน้ำจึงได้กลายเป็น “อดีต” ไปแล้วเหลือเพียงเรื่องราวที่อยู่ในความทรงจำของ “นักดำเรือดำน้ำ” ในยุคนั้นอีกเพียงไม่กี่คนเท่านั้น

จากใจสีเดียวเรียงแต้ม

จำได้ว่า..... หลายครั้งที่เพื่อนร่วมเรือดำน้ำมาที่บ้าน ป๋าจะพาพวกเราทั้ง 7 คน ไปแนะนำตัว โดยขนานนามตามสีผิวว่า "พวกสีเดียวเรียงแต้ม"

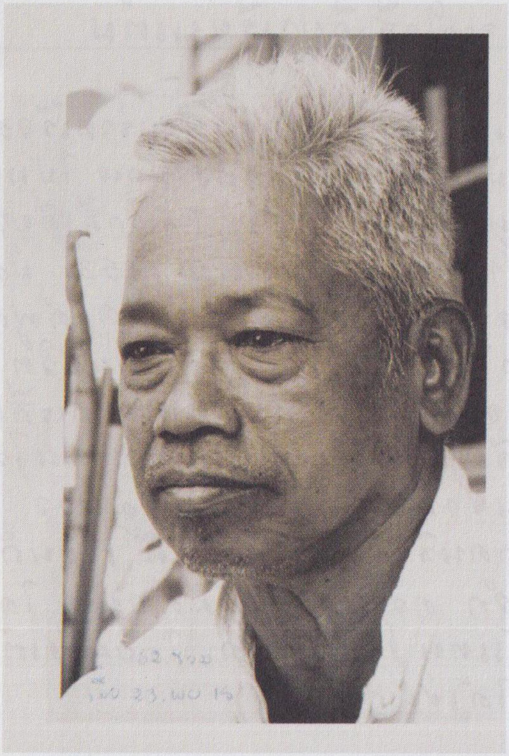
ก่อนเช้าวันที่ 7 มกราคม 2553 ป๋าผู้เป็นแม่สีจากเราไป โดยไม่มีลูกคนใดได้พูดได้เอ่ยลา

และจำได้ว่า.....ในช่วงปลายชีวิต ประสาทการรับฟังของป๋าเสื่อมเกือบสนิท การสื่อสารระหว่างเรากับป๋า จึงใช้วิธีเขียนลงบนกระดานไวท์บอร์ดข้างโต๊ะกินข้าว ป๋าก็รับรู้ทุกเรื่องราว

ลูกทุกคนจึงขอใช้โอกาสนี้ เขียนถึงความทรงจำและความรัก ความอาลัยที่มีต่อป๋า โดยใช้หน้ากระดาษนี้แทนไวท์บอร์ด โดยหวังเต็มเปี่ยมว่าป๋าคงจะรับรู้ได้เช่นกัน

ดำแต่นอก ในแผ้วผ่องเนื้อนพคุณ

ปีใหม่ทุกๆ ปี ลูกและหลานทุกคนของป๋า ไม่ว่าจะไปอยู่ที่ไหน ยกเว้นปีที่อุ๊ยต้องไปเรียนหนังสือที่อเมริกา 2 ปี จะกลับมาพบกันที่บ้านสาธุฯ สมัยที่ป๋าและพี่หนูยังแข็งแรง นั่งรถไปไหนได้ไกลๆ ก็จะพากันไปเที่ยวตามจังหวัดต่างๆ ที่ลูกๆ ไปทำงานอยู่ เช่น ถ้าอยากมาเที่ยวทางเหนือ ก็จะพากันมาที่บ้านแอ๊ด บ้านเอ๊ะที่เชียงใหม่ หรือไปพิษณุโลก อยากเที่ยวทะเล อยากกินอาหารทะเลก็จะไปบ้านอ๋อยที่ระยอง แต่ศูนย์กลางของทุกปีจะอยู่ที่บ้านสาธุประดิษฐ์ ป๋าจะเปิดปฏิทินดูว่าช่วงไหนจะมีวันหยุดยาวๆ หลายวัน เช่น สงกรานต์ ปีใหม่ ก็จะกำหนดแผนการที่จะไปเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ถ้าอยู่ที่บ้านสาธุที่กรุงเทพฯ ก็จะออกไปรับประทานอาหารที่ร้านอร่อยๆ ถ้าไม่ได้ไปไหน พวกเราจะช่วยกันยกโต๊ะอาหารออกมาตั้งนอกบ้าน แล้วเราก็จะบอกกันว่า “วันนี้ออกมากินข้าวนอกบ้านนะ” ป๋าจะนั่ง

เป็นประธานอยู่ที่หัวโต๊ะ มีแม่นั่งด้านซ้าย ส่วนด้านขวาจะว่างให้ลูกๆ หลานๆ ผลัดกันมานั่ง อุ๊ยจะเป็นคนจัดการเรื่องจับฉลากของขวัญปีใหม่ หลานๆ ก็จะจัดการแสดง สมัยยังเป็นเด็ก ทุกๆ คน เต็มอกเต็มใจที่จะแสดงให้ชม แต่เมื่อโตขึ้นไม่อยากแสดงแล้ว ขอเป็นพิธีกร เป็นคนจัดการเรื่องจับฉลากของขวัญแทนป้าอุ๊ย วันเกิดป๋าทุกปี พวกเราจะนิมนต์พระมาทำบุญวันเกิดให้ หรือออกไปถวายสังฆทานที่วัดใกล้บ้าน ป๋าจะเป็นผู้รวบรวมให้พวกเราลูกๆ หลานๆ ได้มาพบปะสนุกสนานกัน ต่อไปนี้จะไม่มีใครที่สามารถจะทำให้ลูกๆ หลานๆ มารวมกันได้อีกแล้ว ทุกครั้งที่ไปทำบุญหรือสวดมนต์ไหว้พระ จะอธิษฐานมาตลอดตั้งแต่ยังเรียนไม่จบ ขอให้ป๋าอยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรดูความสำเร็จของลูกหลานไปนานๆ

ระยะหลังป๋าอ่อนแรงลงไปมาก แต่ก็ยังทำกิจวัตรประจำวันได้เหมือนเดิมโดยไม่เป็นภาระให้แก่ใคร แอ๊ดอยากจะให้พวกเราได้ทำบุญวันคล้ายวันเกิดในวันที่ 22 พฤศจิกายน เป็นปีที่ 97 ให้ป๋าอีกสักปี แต่ป๋าไม่สามารถอยู่ได้ ป๋าจากพวกเราไปด้วยอาการสงบ เมื่อเช้ามืดวันที่ 7 มกราคม 2553 โดยไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้แก่ใครเลย ลูกๆ ทำใจกันมานานแล้วว่าสักวันหนึ่งป๋าก็จะต้องจากพวกเราไป พวกเรารู้สึกเหมือนกับขาดร่มโพธิ์ร่มไทรที่จะเป็นที่อาศัยให้ความร่มเย็น เป็นที่พักยามที่พวกเรามารวมตัวอยากจะพบกัน ต่อไปนี้คงจะไม่มีผู้ที่จะเป็นศูนย์รวมจิตใจพวกเราได้เหมือนป๋าอีกแล้ว ขอให้วิญญาณของป๋าที่พวกเรารักและเคารพไปสู่สุขคติในสัมปรายภพ ป๋าเหนื่อยมามากแล้ว ขอให้พักผ่อนให้สบายนะจ๊ะ พวกเราจะรักและดูแลซึ่งกันและกัน ให้เหมือนเมื่อสมัยป๋ายังอยู่กับพวกเราตลอดไป

ป.ล. ความจริงมีเรื่องที่แอ๊ดอยากจะเขียนอีกมากมาย ถ้าจะให้เขียนออกมาจริงๆ คงจะได้เป็นเล่ม เพราะสิ่งที่ป๋าให้แก่พวกเรานั้นมากมายมหาศาลเกินกว่าจะบรรยาย ยังรักและคิดถึงป๋าอยู่ทุกวัน อยากย้อนอดีตให้กลับไปเหมือนเดิม แต่ก็เป็นไปไม่ได้ ถ้าชาติหน้ามีจริง พวกเราคงจะอธิษฐานขอให้เกิดมาเป็นลูกป๋าอีก นะจ๊ะ

อาลัยป๋า

คุณปู่, พวกเรามักเรียก ป๋า (เรือเอก เรวัต) ว่า ปู่ ตามอย่างหลานๆที่เกิดตามมาในบ้านสาธุประดิษฐ์ คุณปู่ของพวกเรา เป็นอดีตนักดำเรือดำน้ำของกองทัพเรือที่ไปศึกษาวิชาเรือดำน้ำ ณ ประเทศญี่ปุ่น คุณปู่มีความผูกพันกับเรือดำน้ำเป็นพิเศษตลอดมาจนถึงปัจจุบัน งานไหนไม่ไปก็ได้แต่วันที่ระลึกเรือดำน้ำ ๔ กันยายน ของแต่ละปี ท่านจะต้องไปร่วมงานตลอดมาทุกปี

ปู่ เกิดเมื่อวันที่ 22 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2456 ชีวิตบั้นปลายเมื่อลาออกจากราชการและเกษียณจากการทำงานทุกชนิด ท่านจะเดินทางไปท่องเที่ยวกันสองคนกับคุณย่า (แม่พวกเรา) โดยเฉพาะที่เชียงใหม่ซึ่งพี่สาวคนโต ทพ.ญ. เรวดี ทำงานอยู่ที่โรงพยาบาลแมคคอร์มมิค และได้ให้ทั้งสองปู่ย่าเข้าตรวจรักษาและรับยาจากที่นั่น

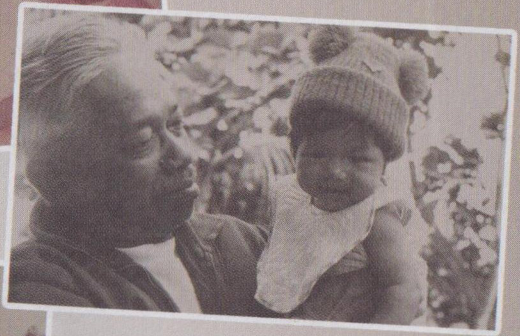
คุณปู่มีสุขภาพดีเมื่อเทียบกับคนวัยเดียวกัน มีปัญหาเฉพาะหูซึ่งสุญเสียการได้ยินไปทีละน้อย ตั้งแต่เมื่อครั้งยังทำงานกับเครื่องจักรดีเซลใหญ่ใต้ท้องเรือ พวกเราต้องใช้การเขียนและมีวลีที่ใช้คือ “อยากให้ป๋ารู้อะไรโปรดเขียน” คุณปู่เป็นคนมีระเบียบและตรงเวลา ทุกวันเมื่อตื่นนอนตอนเช้า ท่านจะจัดเตียงเรียบร้อย อาบน้ำแต่งตัว แล้วไปทานอาหาร ตอนเย็นก็เช่นเดียวกัน ท่านชอบให้ลูกหลานมาทานอาหารพร้อมกัน ใครขาดไม่มาก็จะถามถึง ท่านปฏิบัติเช่นนี้เสมอมา โดยไม่เคยต้องเข้าโรงพยาบาล ล้มหมอนนอนเสื่อเลย แม้กระทั่งในวัยชรา อายุ 8 รอบ (96 ปี) เมื่อ 22 พ.ย. 2552 ท่านก็มีเพียงแค่กินยาแก้โรคความดัน และกระเพาะปัสสาวะ ตามที่หมอสั่งเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ท่านจะบ่นเป็นประจำพร้อมกับส่ายหน้าว่า “ไม่ไหวแล้วโว้ย” ซึ่งในที่สุด วันที่พวกเราไม่อยากเห็นก็มาถึงจนได้ เช้าวันที่ 7 ม.ค. 2553 น้องสาวคนเล็ก (นิรมล) เข้าไปในห้องปู่เพื่อบอกกล่าวไหว้ลาก่อนไปทำงาน อันเป็นกิจวัตรประจำทุกวัน ได้กลับออกมาและร้องไห้ บอกพี่สาวคนรอง (พัชราภรณ์)ว่า ป๋าเสียแล้ว

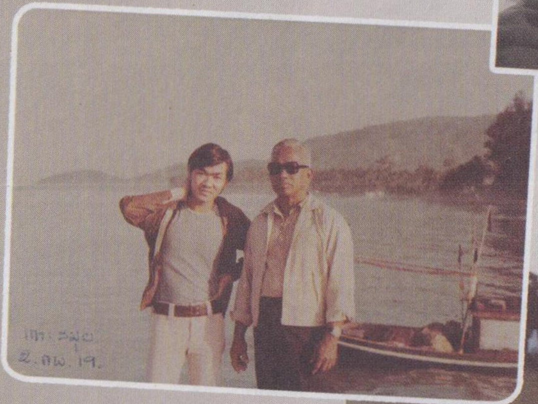
ร่างของท่านนอนสงบนิ่งบนเตียงเหมือนหลับเพียงแต่หน้าอกไม่กระเพื่อมขึ้นลง และไม่มีสัญญาณชีพจร ท่านได้ละสังขารจากพวกเราไปแล้ว ขอให้จิตวิญญาณของท่านที่เปี่ยมไปด้วยความเมตตา กรุณา ไม่เพียงแต่ลูกหลาน ญาติมิตร ยังเผื่อแผ่ไปถึงคนใกล้ชิดที่มารู้จักรับใช้งาน จงไปสู่สุขคติ สัมปรายภพที่ดี ด้วยเทอญ

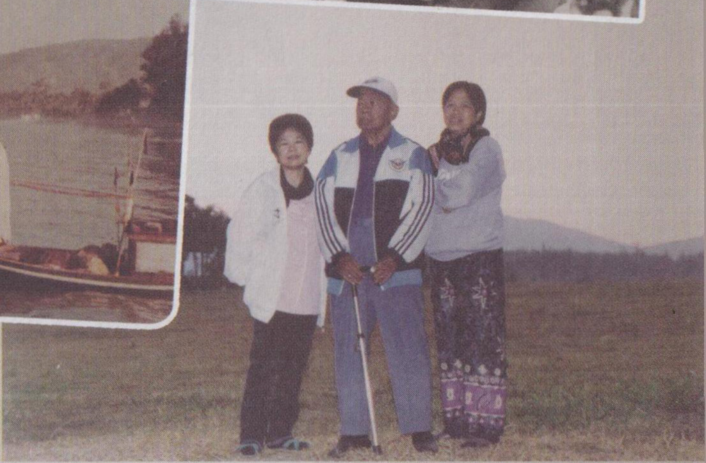
อาลัยรักและคิดถึงคุณปู่

ตอนผมเป็นเด็ก ตาชอบทำของให้เล่นโดยไม่ต้องเสียเงินซื้อ ผมยังจำความรู้สึกเมื่อครั้งที่วิ่งเล่นในบ้านแล้วมีตาตาคอยมองดูพวกผม ตาคงเป็นห่วงกลัวว่าจะวิ่งไปชนสิ่งของต่างๆ ตาเป็นคนมีระเบียบชอบกวาดใบไม้ ใส่บาตร ทานข้าว อาบน้ำก็ตรงเวลา เป็นตัวอย่างที่ดีกับทุกๆคน

ตอนนี้ตาไม่อยู่แล้วผมคิดถึงตามาก และร้องไห้ทุกครั้งที่ฟังเพลงของทหารเรือที่ตาชอบร้อง

เอิ๊ก

วันสุดท้ายของชีวิตป๋า

7 โมงเช้า วันพุธที่ 7 ม.ค. 53 อุ้ยมาเรียกว่าป๋าเสียแล้ว เป็นไปได้ยังไง ไม่มีลางบอกเหตุอะไรเลย ว่าเมื่อวานนี้จะเป็นวันสุดท้ายของชีวิตป๋า ป๋าตื่นเช้า ปฏิบัติภารกิจประจำวันตามปกติ ป๋ายังเดินมาทานข้าวที่โต๊ะอาหารได้ นอนดูการแข่งขันฟุตบอลอังกฤษที่ป๋าชอบ ไม่นึกเลยว่า ป๋า แม่ กวี เอ๊ว จะได้นั่งทานข้าวด้วยกันเป็นวันสุดท้าย ป๋านอนหลับอยู่บนเตียงด้วยอาการสงบเหมือนทุกวัน เอ๊วสัมผัสร่างกายป๋า ลูบแขน จับมือที่เย็น ก็รู้สึกได้ว่าป๋าพึ่งจะจากไปเมื่อเช้านี้เอง เอ๊วเอาผ้าชุบน้ำเช็ดหน้าเช็ดตัวให้ป๋า ดูป๋ามีหน้าตาอิ่มเอิบ ผ่องใส

มีญาติผู้ใหญ่หลายท่านบอกว่าป๋ามีบุญ ไปสบายดวงวิญญาณของป๋าจะต้องสุขสถิตย์ อยู่ในสรวงสวรรค์อย่างแน่นนอน เอ๊วภูมิใจมากที่ได้เกิดมาเป็นลูกป๋า ได้มีโอกาสอยู่ดูแลปรนนิบัติรับใช้ป๋าจนวันสุดท้ายของชีวิต

ขออำนาจกุศลผลบุญ คุณความดีที่ป๋าได้ทำมา ตลอดจนอานิสงส์ของการบำเพ็ญบุญกุศล ที่ลูกหลานญาติมิตรได้อุทิศให้เมื่อล่วงลับไปแล้ว จงเป็นพลวปัจจัยให้ดวงวิญญาณของป๋า ประสบความสุขชั่วกาลนิรันดร

ระลึกนึกถึงป๋าอยู่เสมอ

เอ๊ว

วินาทีแรกที่เห็นป๋าในวันนั้น ภาพย่าแถมผุดขึ้นในใจผม ย่าแถม "ไปสะบาย" ป๋ายิ่งไปสะบายกว่า ตอนอยู่ ป๋าก็สะบาย โรคภัยแม้จะมีก็ดีเกินวัย ไม่ทุกข์ทรมานใดๆ สุขภาพใจก็ดี ไม่กังวลกับเรื่องนั้นดี เรื่องนี้ผิด ให้รกสมอง ป๋ามีบุญจริงๆ อย่างที่เอ๊วว่า

ป๋าจากไปแล้ว แต่เรายังมีแม่เป็น "ขวัญ" ของครอบครัว นอกจากความรัก ความเคารพ ที่เรามีให้แม่แล้ว ความเข้าใจก็สำคัญ

กวี

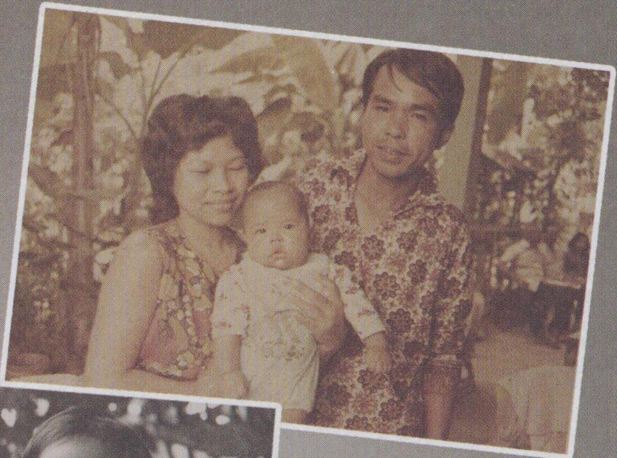
7 ม.ค. 53 เป็นวันที่พวกเราต้องจดจำ เพราะเป็นวันที่พวกเราต้องสูญเสียบุคคลที่เรารัก และเคารพที่สุดในชีวิตไป “ป๋า” ของพวกเรา

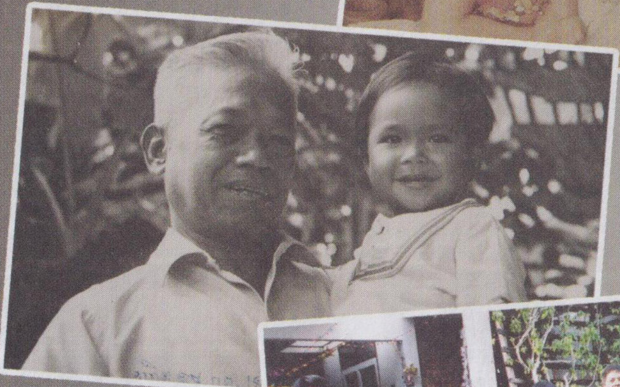
ป๋า เป็นคนรักลูกและครอบครัว แต่ตอนที่พวกเราเล็กๆ เราจะไม่ค่อยรู้ว่าป๋ารักและห่วงใยเราทุกๆคน รู้แต่ว่าถ้ามีวันหยุด ป๋าจะพาพวกเราไปปิกนิกตามที่ต่างๆ ตอนที่อยู่สัตหีบก็จะพาเราไปเที่ยวตามเกาะที่จะไปได้ แต่ถ้าลูกๆ (โดยเฉพาะลูกสาว) จะขอไปเที่ยวต่างจังหวัดตามลำพังกับเพื่อนๆ จะไม่ได้รับอนุญาตโดยเด็ดขาด นอกจากจะไปกันทั้งหมดถึงจะได้ แต่เราก็ไม่เข้าใจว่าเป็นเพราะป๋ารักและเป็นห่วงเรา จนโตขึ้นจึงได้เข้าใจ เมื่อเวลาพวกเรามาอยู่รวมกันตอนวันเกิดป๋าวันเกิดแม่ หรือเทศกาลที่มีวันหยุด ป๋าจะนั่งดูพวกเราพูด, คุยเล่นกัน ป๋าจะมีความสุขมาก เมื่อพวกเรามาอยู่รวมกันเหมือนเดิม ตอนเราเด็กๆ ป๋าจะเห็นพวกเราเป็นลูกเล็กๆ ของป๋าอยู่เสมอ และจะเรียกชื่อพวกเราโดยมีคำว่า “ไอ้หมา” ...นำหน้าชื่อทุกๆคน และถ้าใครหายไปป๋าก็จะถามหาคนนั้น จนเราจะเย้าป๋าว่าทีคนอยู่ไม่คุยถึง

แต่วันนี้เราไม่มีวันป๋าให้เราได้ล้อเลียน ด้วยความคึกคะนองอีกแล้ว ไม่มีต้นเสียงเพลงมารชทหารเรือที่ขึงขังให้เราได้เลียนแบบ ไม่มีศูนย์กลางให้เราต้องเคลียร์ตัวเองเพื่อจะมาเจอกันในวันที่ 22 พ.ย. ของทุกๆ ปีอีกแล้ว ป๋าไม่ต้องมาคอยถามว่าไอ้คนนั้นไปไหน ไอ้คนนี้อยู่ยังไง ขอให้ป๋าหลับให้สบาย ป๋าคงจะได้อยู่บนสวรรค์ชั้นสูงๆ เพราะใครๆก็ว่าป๋ามีบุญ ป๋าไปสบายแล้ว ป๋าไม่ต้องห่วงกังวลกับลูกๆหลานๆและเหลนของป๋าอีกต่อไป

ด้วยรักและอาลัยอย่างหาที่เปรียบไม่ได้

เอ๊ะ

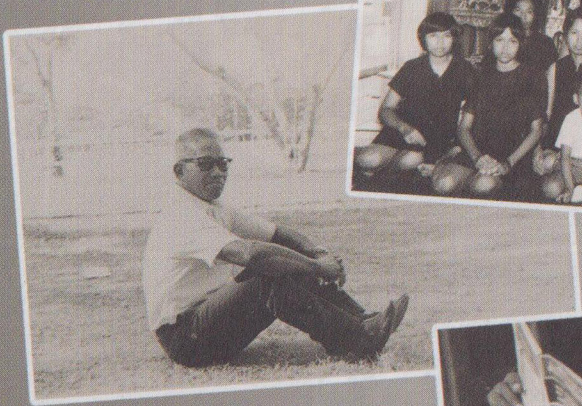

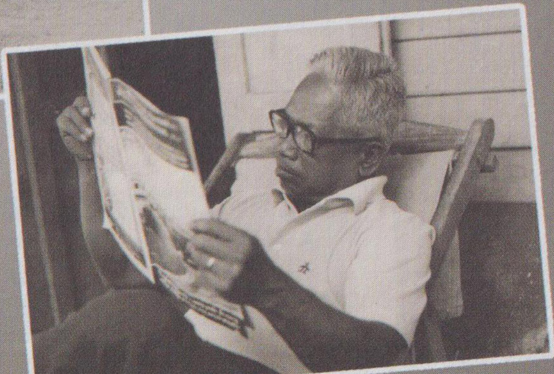

วันที่ป๋าจากไป----- เรื่องเล่าจากอุ๊ย

เช้าวันนั้น 7 มกราคม 2553 ก็เหมือนทุกเช้าที่อุ๊ยจะเข้าไปในห้องนอนป๋าเพื่อเตรียมเสื้อผ้าให้ป๋าเปลี่ยนหลังอาบน้ำตอนเช้า (ถ้าไม่ได้เตรียมไว้ตั้งแต่ตอนกลางคืน) และชงชาขิงไปไว้ให้ป๋าดื่มก่อนทานอาหารเช้า ระยะหลังป๋าตื่นนอนค่อนข้างสาย อุ๊ยจึงมักเห็นป๋านอนหลับอยู่บนเตียง แต่ละครั้งอุ๊ยจะมองดูป๋า พอเห็นหน้าอกป๋ากระเพื่อมขึ้นลงอย่างสม่ำเสมอ อุ๊ยก็จะสบายใจว่าป๋ายังนอนหลับตามปกติดีอยู่ แต่วันนั้นมันไม่ปกติ ขณะที่อุ๊ยเข้าไปในห้องนอนป๋าเพื่อเอาเสื้อผ้าที่รีดไว้ตอนกลางคืนไปเก็บที่ตู้เสื้อผ้า อุ๊ยเห็นป๋านอนราบ หัวไม่ได้หนุนหมอน แขนซ้ายยื่นออกมานอกเตียง ไม่ได้ห่มผ้าห่มเหมือนเคย นอนนิ่งไม่ไหวติงอยู่บนเตียง อุ๊ยรู้สึกใจหายวาบขึ้นมา สิ่งที่เคยกลัวว่าจะเกิด ทั้ง ๆ ที่ไม่อยากให้มันเกิด แต่ก็รู้ว่าจะต้องเกิดขึ้นสักวัน วันที่ป๋าจากไปอย่างไม่มีวันกลับ ไม่เคยคิดว่าจะทำใจได้อย่างไร แต่ขณะนั้นมันเกิดขึ้นมาแล้ว อุ๊ยไม่รู้ว่าอุ๊ยคุมสติอยู่ได้อย่างไร อุ๊ยเอาเสื้อผ้าป๋าไปเก็บให้เรียบร้อยแล้วไปดูป๋า ลองจับที่ขารู้สึกเย็น ตรวจดูชีพจรก็ไม่มี ลมหายใจก็ไม่มี จึงแน่ใจว่าป๋าจากไปแล้ว อุ๊ย ก้มลงกราบที่เท้าป๋า สำนึกในพระคุณที่ทำให้อุ๊ยอยู่มาได้ถึงวันนี้ และอธิษฐานให้ป๋าไปสู่สุคติ แล้วจึงไปบอกพี่เอ๊วและแม่ ทั้งสองคนตกใจมาก แม่เกือบเป็นลม อุ๊ยยังสงสัยอยู่ว่า ถ้าอุ๊ยได้รู้เรื่องนี้จากคนอื่นอุ๊ยจะตกใจมากขนาดไหน

ป๋าค่ะ

ทุกคืนวันก่อนนอน อ้อยจะสวดมนต์ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธ์คุ้มครองป๋าให้มีสุขภาพแข็งแรง อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรให้กับลูกหลานต่อไปนานๆ แต่วันนั้นก็มาถึงจนได้ เช้ามืดของวันพฤหัสบดีที่ 7 ม.ค. 2553 เป็นวันที่ป๋าได้จากลูกหลานไปอย่างสงบ

ถึงแม้ว่าคนเราจะมีความตาย เป็นธรรมดา แต่การพลัดพรากจากสิ่งที่รักก็เป็นทุกข์ การจากไปของป๋าเป็นการสูญเสียอย่างใหญ่หลวง ป๋าเป็นศูนย์รวมของครอบครัว เป็นความรัก ความอบอุ่น แต่เวลานี้มีแต่ความเงียบเหงา ความว้าเหว่ที่เข้ามาแทนที่

1 ม.ค. 2553 เป็นงานส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ครั้งสุดท้าย ที่มีป๋าอยู่ร่วมงาน ต่อแต่นี้ไปจะไม่มีป๋ามานั่งเป็นประธาน จับฉลากของขวัญ สนุกกับลูกหลาน ไม่มีเสียงหยอกเย้าหลานคนเล็กว่า “ไอ้หมาโฮ่งๆ ” ทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนเพิ่งผ่านพ้นไปเมื่อวันวาน ยังอยากเห็นป๋านั่งหรือนอนอยู่ในบ้านอีก

ป๋า คือ ผู้มีพระคุณอันยิ่งใหญ่ต่อ โอ๊ย อ้อย เอ๋ย เอ๊ก มากเหลือเกิน ที่มีบ้าน มีชีวิตอยู่สุขสบาย ก็เพราะป๋าเป็นผู้ให้ กราบขอโทษ ขออโหสิกรรมถ้าทำสิ่งใดให้ป๋าขุ่นเคืองใจ

ณ เวลานี้ เชื่อเหลือเกินว่า ป๋าจากไปอย่างมีความสุขและเฝ้ามองดูลูกหลานด้วยความรัก และความปรารถนาดีเหมือนเมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ และก็ยังคงอยู่ในหัวใจของโอ๊ย และครอบครัวตลอดไป

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และดวงจิตอันเป็นกุศลของป๋า ขอให้ดวงวิญญาณของป๋าไปสู่สุขคติในทิพย์วิมานสถานด้วยเทอญ

กราบเท้าด้วยความรักและความอาลัย

โอ๊ย, อ้อย, เอ๋ย, เอ๊ก

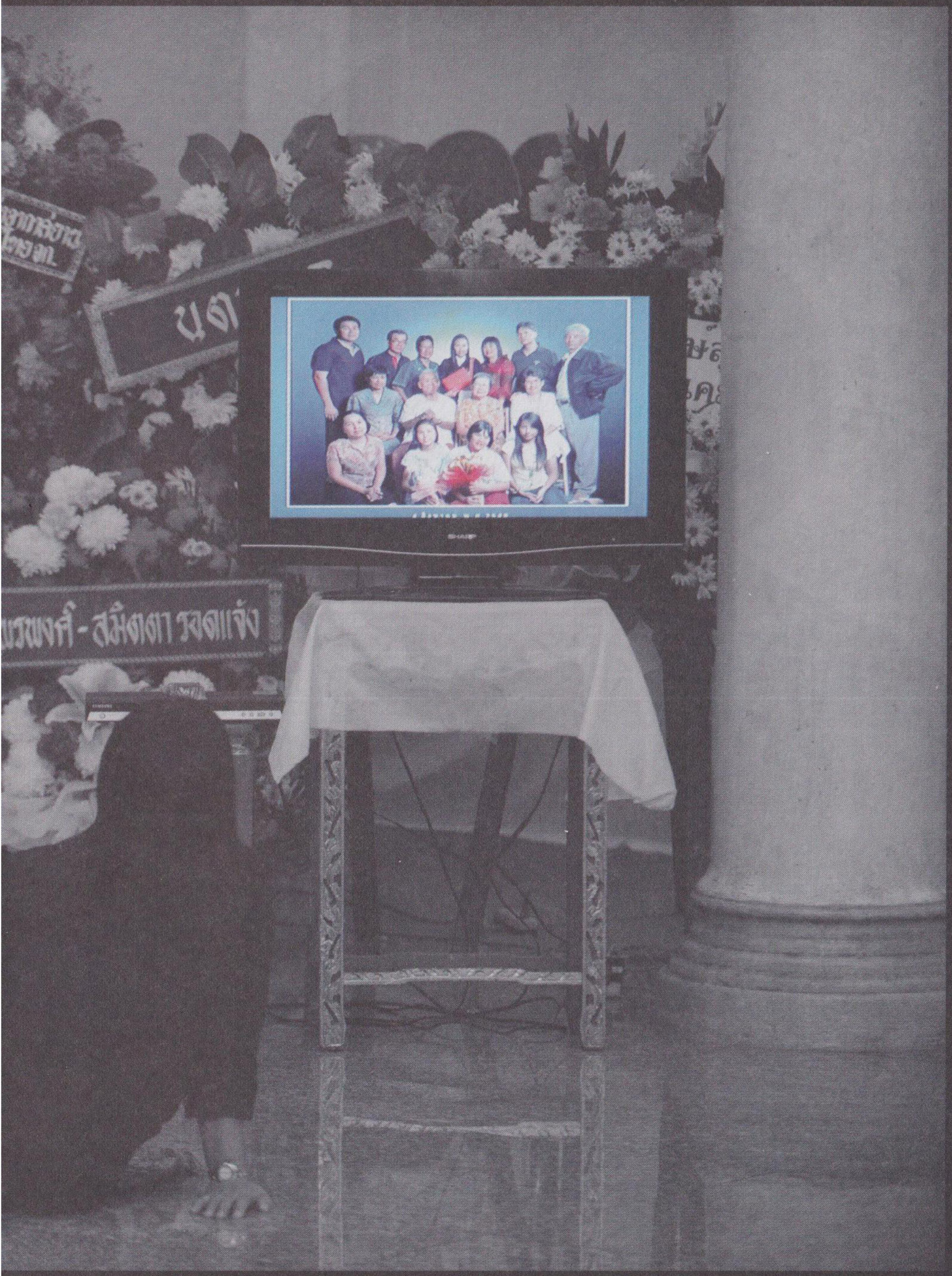
วันขึ้นปีใหม่ 1 ม.ค. 53 ที่บ้านสาธุฯ

7 มกราคม 2553 ป๋าจากไปด้วยอาการที่สงบพร้อมกับความอาลัยจากครอบครัว ถึงแม้จะเป็นลูกสะใภ้เข้ามาอยู่ร่วมกับป๋าและครอบครัว แต่ก็รักและเคารพป๋ามาก ป๋าเป็นศูนย์รวมจิตใจของลูกหลานและรู้สึกอบอุ่นมากทุกทีที่กลับบ้านแล้วเห็นป๋านั่งอยู่ในบ้าน จนกระทั่งวันสุดท้ายที่ได้พบป๋า เราได้ฉลองปีใหม่กันวันที่ 1 มกราคม 2553 ยังจำท่านได้ทุกอิริยาบท และทุกคำพูดของป๋าในวันนั้น แต่วันที่ 7 มกราคม 2553 ได้ทราบว่าป๋าจากพวกเราไปแล้ว ทำให้รู้สึกเสียใจมาก เพราะมีบุคคลสำคัญที่เป็นจุดศุนย์รวมจิตใจของคนในบ้านได้จากไปแล้วอย่างไม่มีวันกลับ

ขอบพระคุณป๋าเป็นที่สุดที่มอบความรักและความอบอุ่นให้ลูกหลานทุกคน

คิดถึงป๋ามากค่ะ

กฤษณา ปีตะนีละผลิน

วันเสาร์ที่ 2 มกราคม 2553 ระหว่างนั่งทานกลางวัน นี่ใคร “ ไอ้เอ๋ย ” นี่ใคร “ ไอ้เอ๋ย ” นี่ใคร “ ไอ้เอ๋ย ”เป็นคำตอบของปู่ที่ปู่เรียกหลานทุกคนว่า “ ไอ้เอ๋ย ” ไม่คิดเลยว่าจะเป็นครั้งสุดท้ายที่ปู่เรียก “ เอ๋ย “

ปู่ที่เอ๋ยรู้จักตอนเด็กกับตอนโตไม่เหมือนกัน ตอนเอ๋ยเด็กๆ ปู่ยังไม่แก่ ปู่เลยทั้งเจ้าระเบียบ ตรงเวลาเสียงดัง (ตามแบบฉบับทหาร) และปู่ยังดุมากอีกด้วย เอ๋ยจะโดนดุเป็นประจำยิ่งถ้าวันไหนโดนดุจนร้องไห้ตอนที่กำลังกินข้าวก็จะโดนไล่ให้ออกไปยืนนอกบ้านจะกลับเข้ามากินข้าวได้ก็ต่อเมื่อหยุดร้องแล้ว ห้ามมีการสะอึกสะอื้น ถ้ายังมีการสะอึกสะอื้นก็จะโดนไล่ให้กลับไปยืนนอกบ้านอีก แล้วถ้าวันไหนทำข้าวหกก็จะต้องหยิบข้าวออกไปทิ้งที่คลอง เมื่อก่อนปู่จะตีระฆัง ตอน 1 ทุ่มทุกวัน เพื่อเรียกให้ทุกคนมากินข้าว

แต่ พอเอ๋ยโต ปู่ก็เริ่มแก่ เริ่มอายุมากขึ้น ปู่เริ่มไม่ค่อยพูด เริ่มไม่ดุ แต่ปู่ก็ยังมีระเบียบ และตรงเวลา เหมือนเดิม ช่วง 3-4 ปีที่แล้วปู่ชอบบอกกับเอ๋ยบ่อยๆ พร้อมส่ายหัวว่า “ จะตายแล้วโว๊ย “ เอ๋ยก็จะบอกปู่ว่า “ เดี๋ยว...รอเอ๋ยแต่งงานมีลูกก่อน “ ปู่ก็จะไม่พูดอะไรแต่จะยกมือ พยักหน้าเป็นเชิงรับรู้ ผ่านมาแล้ว 3-4 ปี หลานคนนี้ก็ยังไม่ได้แต่ง ยังไม่ได้มีเหลนให้ปู่ แต่หลานคนนี้ก็เชื่อว่าวันนึงหากหลานคนนี้จะแต่งงานปู่ก็คงเห็นได้จากบนสรวงสวรรค์

คิดถึงปู่นะคะ ยังมีอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่อยากจะบอกเกี่ยวกับปู่ แต่เอ๋ยไม่รู้ว่าจะบรรยายออกมาเป็นตัวอักษรยังไงโดยไม่ให้ร้องไห้ เพราะเอ๋ยไม่เคยคิด ไม่เคยเตรียมใจ คิดอยู่เสมอว่าปู่คงอยู่กับเอ๋ยไปอีกนาน ทุกวันนี้ยังจำของกินที่ปู่ชอบได้ทุกอย่าง อยากซื้อให้ปู่กินอีกก็คงไม่ได้แล้ว เอ๋ยจะเก็บทุกอย่างไว้ในความทรงจำ ขอให้ปู่หลับให้สบายนะคะ

รัก เคารพ และคิดถึงคุณปู่คะ

เอ๋ย

'ใครวะ?' เป็นคำพูดที่ปู่ชอบพูดเวลาเจอเม้ย ปู่จะชอบถามเม้ยอยู่เสมอว่า "ไอ้เมย์ แล้วไอ้เม้ยไปไหน" แล้วเม้ยก็จะตอบว่า "ก็นี่ไงเม้ย ปู่จำไม่ได้หรอ" ปู่ไม่เคยจำเม้ยได้เลย เม้ยจะต้องเข้าไปใกล้ๆและพูดดังๆให้ปู่ฟัง ขยับปากให้กว้างที่สุด แล้วปู่ก็จะกลับไปกินข้าวเหมือนเดิม เม้ยเรียนไกลถึงเชียงใหม่ กลับบ้านทีก็ปีใหม่ หรือไม่ก็ปิดเทอม เจอปู่น้อยมาก อาจเป็นเหตุผลที่ทำให้ปู่จำเม้ยไม่ได้ แต่ทุกครั้งที่เม้ยกลับบ้าน ก็จะต้องเข้าไปสวัสดีปู่ใกล้ๆ และตะโกนเหมือนเช่นเคย เมื่อถึงตอนทานข้าว จะต้องมีคนไปตามปู่มาทานข้าว ถ้าพูดไม่ได้ยิน ก็จะเขียนให้ปู่อ่าน และถ้าเลยเวลาทานข้าวแล้ว ปู่จะงอนและไม่ทานเลย ทุกคนก็จะคอยไปตามง้อปู่อยู่ตลอด

ถึงแม้ว่าเม้ยจะไม่ค่อยได้อยู่บ้าน อยู่ใกล้ๆปู่ และไม่ค่อยได้ดูแลปู่สักเท่าไหร่ แต่เม้ยก็รักปู่สุดหัวใจ ปู่เป็นปู่ที่น่ารัก น่าเคารพ สำหรับเม้ยเสมอและจะเป็นอย่างนี้ตลอดไป

หมดเวลาแล้วปู่คงต้องไป แต่สิ่งที่เหลือในใจยังอยู่ คือความคิดถึงที่ปู่คงไม่รู้.... ทำได้เพียงแค่คิดถึง

ในตอนเด็กอายส์จำได้ว่าปู่ชอบนั่งอยู่ที่ศาลาหน้าบ้าน ศาลานั้นเป็นที่ประจำของปู่ เวลาไปหาปู่ ปู่จะชอบพูดว่า 'ทำไมไม่ใส่เกือกหา' แต่อายส์ก็ไม่ค่อยเข้าใจว่าหมายความว่าอะไร ปู่จะชอบเรียกอายส์ว่า "หมาโฮ่งๆ" และถ้าชวนปู่คุย ปู่ก็จะเล่าเรื่องราวต่างๆให้ฟัง จนกระทั่งปู่ตกศาลา ตอนนั้นทุกคนกลัวมาก กลัวว่าปู่จะเป็นอะไร ในระยะนั้นปู่ชอบพูดออกมาว่าอยากตาย แต่ปู่ก็สู้กับความเจ็บปวดนั้นได้ ปู่เป็นคนที่เข้มแข็งมากทีเดียว ในตอนเด็กอายส์คิดว่าปู่เป็นคนที่เก่งมากๆ ปู่ทำได้ทุกอย่าง ปู่คอยสอนอายส์ให้ขี่จักรยาน สอนให้เล่นรองเท้าสเก็ต สอนให้เล่นแบทมินตัน พ่ออ๋อยเคยเล่าให้ฟังว่าเวลาปู่ไปต่างประเทศปู่จะซื้อของเล่นหรือของใช้ต่างๆมาฝากลูกๆ ลุงอ๊อดเล่าให้ฟังว่าปู่เคยไปเรียนเกี่ยวกับทหารเรือดำน้ำที่ญี่ปุ่น หน้าบ้านของปู่จะมีห่วงยางเรือ เป็นเหมือนสัญลักษณ์ของปู่ ปู่กับย่าชอบงอนกันบ่อยๆ อายส์เห็นปู่กับย่างอนกันเหมือนกับเด็กๆ ก็น่ารักดี แต่ถึงปู่กับย่าจะงอนกันบ่อยๆ ท่านก็เป็นห่วงกันเสมอ พี่เอ๋ยชอบเล่าให้ฟังว่าตอนที่ยังเป็นเด็ก ปู่ดุมาก ถ้าใครร้องไห้ที่โต๊ะอาหาร ปู่จะไล่ออกไปนอกบ้านจนกว่าจะหยุดร้องไห้ ปู่เป็นคนที่มีระเบียบวินัยมาก เมื่อถึงเวลารับประทานอาหารปู่จะตีระฆัง เพื่อเป็นสัญญาณว่า ถึงเวลารับประทานอาหารแล้ว เหมือนกับสัญญาณในเรือดำน้ำ แต่อายส์กลับคิดว่าปู่เป็นคนที่ตลกมาก ผู้ใหญ่ชอบเล่าว่า เวลาคุณย่าทำอาหารให้ปู่ทาน แล้วเวลาถามว่าอร่อยไหม ปู่จะตอบกลับว่า "อ้วก 300 ที" ปู่มักจะทำตัวเหมือนเด็ก ปู่จะทานเยอะมากเวลาที่ลูกๆ หลานๆป้อนข้าวให้ทาน แล้วปู่จะชอบทานผสมกันระหว่างอาหารคาวกับอาหารหวาน และปู่ก็จะชอบตักน้ำปลาพริกทาน ปู่ชอบทานอะไรเค็มๆ ปู่ชอบตักเอาไข่แดงในไข่เค็มออกมาทาน เหลือแต่ไข่ขาวไว้ในจาน ปู่เปรียบเสมือนกัปตันเรือของบ้าน คอยดูแลลูกเรือทั้ง21ชีวิตในบ้าน ให้มีความสุขตลอดมา ปู่คอยสั่งสอนให้ลูกหลานมีระเบียบวินัยและรักกันเป็นหนึ่งเดียว

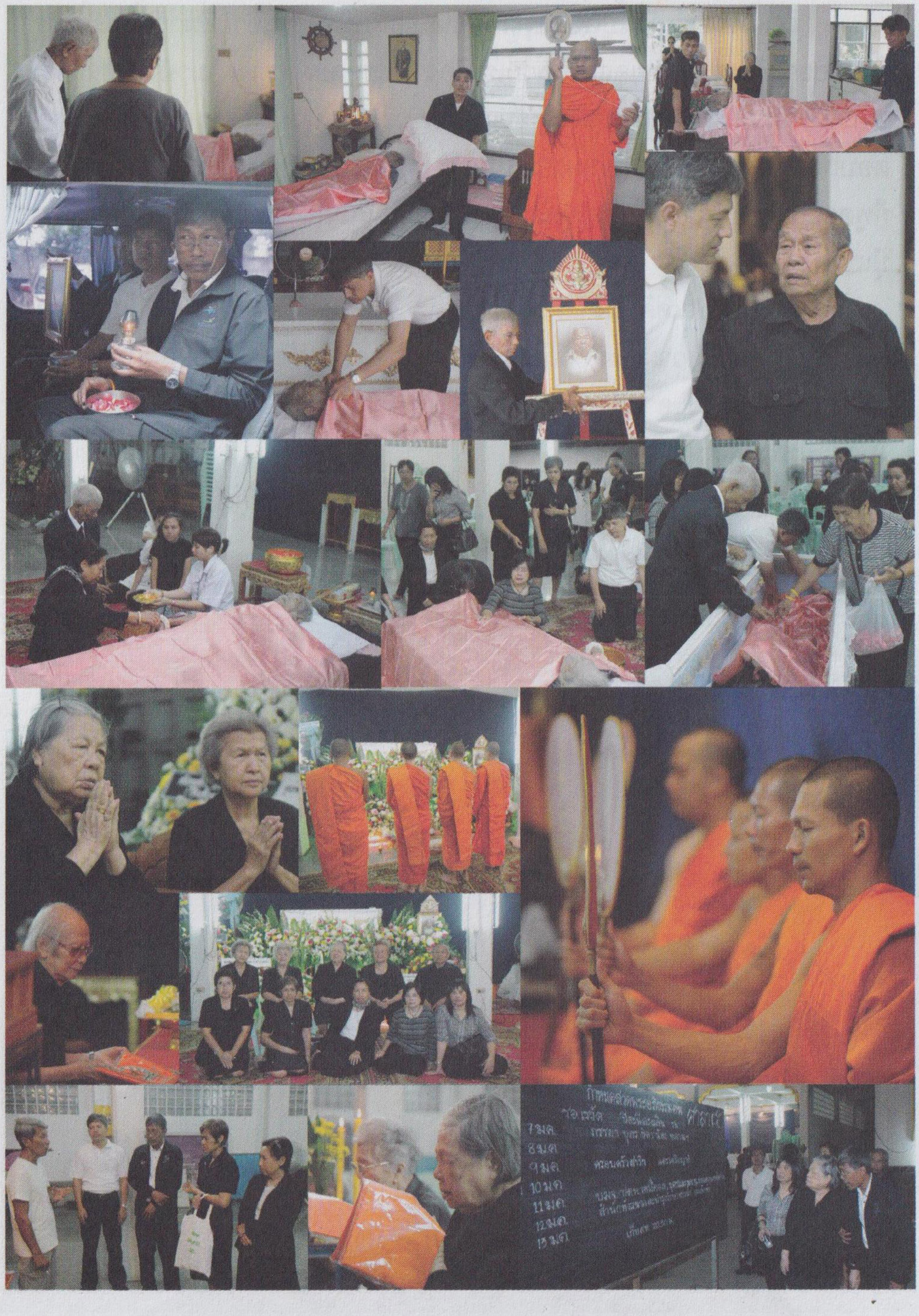

ถึงแม้ระยะหลังนี้ปู่เริ่มสุขภาพอ่อนแอลง เนื่องจากอายุที่มากขึ้น และหูปู่ก็ไม่ค่อยจะดี แต่ปู่ก็คอยดูแลให้พวกเรามีความสุขตลอดมา เวลามานั่งรับประทานอาหารพร้อมกัน ลูกๆหลานๆก็จะชอบแกล้งถามชื่อคนในวงให้ปู่ตอบ ปู่ก็มักจะแกล้งตอบกลับว่าชื่อ “หมา” “ลูกหมา” “แม่หมา เสมอเป็นที่ขบขันกันในวง จนวันหนึ่งปู่ก็พูดออกมาว่า “จำได้หมดทุกคนหละหน่า” แต่วันนั้นก็เป็นครั้งสุดท้ายที่จะได้ถามปู่แบบนั้น

ทำได้เพียงแค่คิดถึง..... เพลงจบแต่ความหมายยังคงอยู่ ก็เหมือนกัน ถึงปู่จะไม่อยู่ แต่ภาพความทรงจำที่มีต่อปู่ไม่เคยจางหายไปด้วย ถึงตอนนี้ก็หมดเวลาแล้วที่จะได้อยู่กับปู่ อายส์จะเก็บภาพความทรงจำเหล่านั้นตลอดระยะเวลา16ปีไว้ในความทรงจำเสมอ

รักปู่

รายนามผู้มีเกียรติ หน่วยงาน มอบปัจจัยร่วมบำเพ็ญกุศล

1.คณะวิทยาศาสตร์ มศว
2.ครอบครัว จีระดิษฐ์
3.ครอบครัว เจียรสำราญ
4.ครอบครัว เด็ดแก้ว
5.ครอบครัว บุญวงค์
6.ครอบครัว วาทานิยะ
7.ครอบครัว หวังธนาลาภ (อู่ลี่เจริญยนต์)
8.ครอบครัว อัมพวะสิริ และ ศรีกังวาล
9.ครอบครัว อิศราภรณ์
10.คุณกนกวรรณ ศุภกิจ
11.คุณกนิษฐ์ตา จุฬาพันธ์ (นูน)
12.คุณกนิษฐา ศรีบุญสม
13.คุณกมลวรรณ แสงโสภา (นทป.)
14.คุณกรกช ทองมี (ตุ๋ย)
15.คุณกรรณพร วงษ์งาม
16.คุณกรรณิการ์ ปรมัตถ์ทวีสิน และครอบครัว
17.คุณกรวรรณ - คุณพิชัย จีรังค์สรรพสุข
18.คุณกฤษฎาพร หนูทอง
19.คุณกลวัชร ภาษานนท์
20.คุณกวิฎา (ปอง)
21.คุณกัลยา หมายหาทรัพย์ บพ.รุ่น 1
22.คุณกาญจนา โพธิเพ็ชร
23.คุณกิตติกร แก้วอนงคณ์
24.คุณกิตติรัศมิ์ เมธีกุล (วศ.)
25.คุณกิติมา ชุณหะสัน (ตี่)
26.คุณกีติยา กล่อมแก้ว
27.คุณกุณฑลี ไกลกล่อม
28.คุณกุลพัชร อุทัยชลานนท์ ส่วนช่างกล สพบ.
29.คุณกุศล สุวรรณพัฒน์
30.คุณกู้เกียรติ พรหมเสนา
31.คุณเกริกฤทธิ์ ทิพยรักษ์
32.คุณเกรียงศักดิ์ (ลาดหน้าซอยปรีชา)
33.คุณโกหวั่น อาม่า (ระนอง)
34.คุณขจัด คงศรี
35.คุณคงศักดิ์ ติ่งแตง
36.คุณคมกฤช ไตรเสนีย์
37.คุณจงวิวัฒน์ - คุณพรรณี ปรางค์ศรีทอง (เซ็ง)
38.คุณจรงค์ กันภัย
39.คุณจรรยา พูลสมบัติภิญโญ
40.คุณจรรยา ขาวถิ่น ส่วนงานพัฒนาร่องน้ำ สพบ.
41.คุณจรัญ ดำเนินผล
42.คุณจรัล พอบุญ
43.คุณจันทร์จรัส พงศ์โสภา
44.คุณจันทร์ฉาย เคหสุขเจริญ

45.คุณจันทร์แรม เปล่งสาคร
46.คุณจินตนา ท่าสระ จุ๊
47.คุณจินตรัตน์ สายอินทวงค์
และครอบครัว
48.คุณจิรวิชช์ ณ ถลาง และครอบครัว
49.คุณจุ๊ - คุณยุพา
50.คุณจุฑารัตน์ กิติเขมากร
51.คุณจุไรวรรณ อุตตะโมท
52.คุณเจ๊หมวยส่งของ
53.คุณฉลาด เลี่ยนกิ้ม
54.คุณฉัตรชัย สมบูรณ์
55.คุณฉัตรพงษ์ วงษ์สุข
56.คุณฉัตรพร ปุณะศิริ
57.คุณเฉลา คุณเฉลียว บุญวงศ์
และหลาน ๆ
58.คุณชนะ ทัดท่าทราย (วิทยุการบิน)
59.คุณชนิดา อุบลพูลผล
60.คุณชนินทร์ - คุณวันท์นี นามวงษ์
61.คุณชยันต์ ศรีสวัสดิ์
62.คุณชรินทร
63.คุณชัชวาล นพคุณ
64.คุณชัญญภัค แผ่นคำ
65.คุณชัยเจริญ และครอบครัว
66.คุณชาญ ซาเฮดแขกประธาน
67.คุณชาญชัย บุญทรัพย์ นทป.
68.คุณชุติมา สุภาพึ่ง และครอบครัว
69.คุณชู แก่นแก้ว
70.คุณชูชัย (ตี๋) คุณเกสรา
แก้วสถิตพรชัย ชลบุรี
71.คุณเชาว์ บุญศรี
72.คุณเชิงลือ ตัณฑุลาวัฒน์ สพม.
กรมเจ้าท่า
73.คุณณรงค์ วรรณโกวิท
74.คุณณัฏฐ์กานต์ แก้วละเอียด
75.คุณณัฏฐ์สุภา ชมภูนิช
76.คุณณัฐชานันท์ นิลเชษฐ์
77.คุณดนัย - คุณสงวนวรรณ
นำสุวิมลกุล
78.คุณดรรชนี นาดชำนาญ
(บางโพงพาง)
79.คุณดวงเดือน งานดี
80.คุณดวงนภา จันทิมา
81.คุณดวงพร สุวรรณคง
82.คุณดารณี พงศ์ประพันธ์ศิริ บพ.รุ่น 1
83.คุณดารณีย์ - คุณสุรชัย ศรีสวัสดิ์กุล
84.คุณแดง เพื่อนจุ๊
85.คุณต้อย USA (บางโพงพาง)
86.คุณตุ๊ก
87.คุณตุ้ง (สีปาน) คุณสิงห์ (ประเสริฐ)
88.คุณเติม และครอบครัว
89.คุณทนงศักดิ์ ศรีสร้อย
90.คุณทรงปกรณ์ ชูแผน
91.คุณทวี เกียรติเดช
92.คุณทวีชัย - คุณกนกพร พิชญกุล

93.คุณทิพย์ - คุณใฝ (บางโพงพาง)
94.คุณทิวาพรรณ ชาติสุวรรณ -
คุณชญาวัสส์ สระนาค
95.คุณเทพไท
96.คุณธนากร พาแพง
97.คุณธนิตา พลอยประดับ
98.คุณธรา วรรณพฤกษ์
99.คุณธราพงศ์ จิตสำราญ
100.คุณธวัชชัย สิงห์เขียว
101.คุณธัญนพ นิลกำจร
102.คุณธันวดี พงศ์โสภา
103.คุณธีรพงษ์ บรรเจิดกรพินธ์
(เป็กซิว แซ่เจีย)
104.คุณธีระพัฒน์ พลวัฒน์
105.คุณธีระวัฒน์ กันธิวา
106.คุณนคร - คุณอัญญา ฤกษบุตร
107.คุณนงวรรณ บุญวรเศรษฐ์
C.C.CONTENT
108.คุณนภสร ติดไชย
109.คุณนภา - คุณเวชยันต์ มโนเวชพันธ์
110.คุณนรงค์ วงษ์งาม - คุณสำเนียง
พุกลิ่น
111.คุณนฤพล ปั้นลาย (ยน.)
112.คุณนฤมล คุณานุกูล
113.คุณนฤมล สมวุฒิกรชัย
114.คุณน้อย หาบ้านแท่น
115.คุณนันทนา คชรินทร์ (ส้ม)
116.คุณน้านะ - คุณน้าหรอย คุณต้อง
117.คุณน้ำผึ้ง กิจนะบำรุงศักดิ์
118.คุณนิตยา - คุณกฤษฎา
ประเสริฐสุโข
119.คุณนิตยา นภานุเคราะห์
120.คุณนิติมา รัศมิทัต PTTPE
121.คุณนิพนธ์ - คุณศิริพร ขาวกลิบ
122.คุณนิพนธ์ วิเศษศาสน์
123.คุณนิมิตร บัวเล็ก
124.คุณนิลเนตร เกียรติเดช
125.คุณนุชนาถ คงศรี
126.คุณบงกชธนวรรณ บุญโกศล
127.คุณบรรจง พันธุ์พ่วง
128.คุณบังอร ศรีม่วง
129.คุณบำรุง - คุณอรอนงค์
ตันจิตติวัฒน์
130.คุณบุญควน อิสโร
131.คุณบุญเทียม อินมา เชียงใหม่
132.คุณบุญเรือง แตงไทย
133.คุณบุญฤทธิ์ โพธิคม
134.คุณบุญเลิศ ปัญจเวทีกุล
135.คุณบุญเลิศ มโนเวชพันธ์ -
คุณอนันต์ คำเป็ง
136.คุณบุญเสริม อรชร
137.คุณบุปผา มงคลศิลป์ (ต๋อม)
น้องเกษตร
138.คุณบุศรินทร์ ชัยพร

139.คุณปณาลี (เล็ก) จินตนา
140.คุณประณีตและครอบครัวสุวรรณสร
141.คุณประดิษฐ์ รังสูงเนิน
142.คุณประเทือง สิทธิพันธ์
143.คุณประพนธ์ ขำดี
144.คุณประพนธ์ เครือปาน
145.คุณประพฤติ วรรณศิริ
146.คุณประพิศ เรืองเดช
147.คุณประพีร์ ประเสริฐรัตน์
148.คุณประไพ - คุณนงลักษณ์ ทับโต
149.คุณประเมิน ศิริภักดี
150.คุณประยูร พูลมี - คุณชื่นจิต ใจบุญ
151.คุณประสิทธิ์ ยืนชนม์
152.คุณประสิทธิ์ เจริญพาณิช ครอบครัว สพบ.
153.คุณปรัศนีย์ ทิพย์เทียมรัตน์
154.คุณปราโมทย์ บุญจันทร์เชย
155.คุณปรีชา - คุณสุพจนา ปัญญาศิริวัฒน์
156.คุณปรีชา ปลื้มจิตต์ และครอบครัว
157.คุณปรีดา เต็มแสวงเลิศ
158.คุณปรีดา สิทธิการ
159.คุณปองและคุณแอน เพื่อนยศ
160.คุณปัทมา สุขอนันต์
161.คุณปารณี สินธุพันธ์ประทุม
162.คุณปิยหทัย สิทธินันท์เจริญ
163.คุณเปรมวดี สารถ้อย (นจว)
164.คุณพงศ์พรรณ หฤทัยถาวร
165.คุณพงษ์วรรณ จารุเดชา รจท.(คน.)
166.คุณพรชัย พรศาศวัต
167.คุณพรนภา จันทร์แช่ม
168.คุณพรพรรณ กาญจนพิณทุ
169.คุณพรพรรณ เธียรวงศ์เสถียร
170.คุณพรพิมล - คุณจิรวัฒน์ นุริตานนท์
171.คุณพรรณวิไล ศรีสำราญ
172.คุณพ่อน้องบอย
173.คุณพัณณรัชต์ นภาสวัสดิ์
174.คุณพิชัย - คุณภัทรภร ศรีจานเหนือ (แขก)
175.คุณพิทธิยา คุ้มหอม
176.คุณพิน พรหมเทพ
177.คุณพิลาสลักษณ ลือเลิศ
178.คุณพิศ โวล์ฟ
179.คุณพิศมัย เทียนทอง
180.คุณพิศักดิ์ เจริญสม
181.คุณพี่ตรี ร้านทำผม ซอย 57
182.คุณพี่แต๋ว
183.คุณพี่อ้วน
184.คุณพี่เอื้อง
185.คุณไพฑูรย์ - คุณนาตยา จงบริบูรณ์

186.คุณไพรวัลย์ มงคลพร
187.คุณไพรัตน์ ด้วงประเสริฐ
188.คุณไพโรจน์ - คุณปราณี
ชลิดาพงศ์
189.คุณไพโรจน์ เกตุงาม
190.คุณไพโรจน์ เกษมศิริ
หัวหน้าศูนย์ฯ อยุธยา
191.คุณไพโรจน์ ทองแกมแก้ว
ศูนย์นครสวรรค์
192.คุณไพโรจน์ โพธิ์พฤกษาวงศ์
193.คุณเฟื่อง พาณิชกิจ อดีต ผอ.สพบ.
194.คุณภัทรศยา บุณยทรรพ
195.คุณภัทรา - คุณอัจฉรา ตันติโชดก
196.คุณภาณุ พงษ์หิรัญญ์
197.คุณภาณุ ภาศักดี (วศ.)
198.คุณภาณุพร ปิยประไพ คุณลำปาง
คุณพิกุล คุณนัดดาวรรณ
199.คุณมงคล เพชรซีก
200.คุณมณฑวรรณ ภิญโญตระกูล
201.คุณมนฑา แซ่จั่ง
202.คุณมนตรี - คุณพัชรี
คงตระกูลเทียน (บางโพงพาง)
203.คุณมนู พงศ์โสภา
204.คุณมนู อุปถัมภากุล
205.คุณมยุรี (ไก่) ศท.
206.คุณมิริสา งามเสงี่ยม
207.คุณมานพ คงสุข
208.คุณมาโนช สรังษี
209.คุณมาลี - คุณธวัชชัย วิชญกุล
210.คุณแม่น้องพลอย ชลบุรี
211.คุณยงยุทธ สีเหลืองเย็น
212.คุณยายแดง
213.คุณยุทธศักดิ์
214.คุณยุวดี เปรมจิตต์ (ปุ้ย)
215.คุณรพีพร แก้วหารอด
216.คุณระพีพันธ์ แสนสนิท กรมเจ้าท่า
217.คุณรังสรรค์ เจียรกิตติกุล
218.คุณรัชนี ศิริศุภนนท์
219.คุณราชวัตร (แดง) จิรเฉลิมกุล
220.คุณรุ่งอรุณ มานะปทุมชาติ
221.คุณละม๊ะ พงษ์สวย
222.คุณเล็ก - คุณตรี และครอบครัว
(สุราษฎร์)
223.คุณเลี่ยม วินสน
224.คุณวนิดา ไชศรี
225.คุณวนิดา พุทธวิลัย
226.คุณวรเชษฐ์ เรืองขจร (ยน.)
227.คุณวรรณชัย บุตรทองดี (วศ.)
กรมเจ้าท่า
228.คุณวรรณทิพย์ คำแป้น
229.คุณวรรณี สัตยมงคล
230.คุณวรวิทย์ จวนแจ้ง
231.คุณวรากร เดชา
232.คุณวรายุทธ สังข์เอียด

233.คุณวิริณี จันทานนน์
234.คุณวิรศรา แพทย์ วิบูลย์ และครอบครัว
235.คุณวัชระ - คุณปราณี นามวงษ์
236.คุณวัชราภา ศรีสัจจะเลิศวาจา (หงษ์) เพื่อนจุ๊
237.คุณวันชัย ชาญชาติณรงค์ นครสวรรค์
238.คุณวันวิสาข์ พิริยสกุลพัฒน์
239.คุณวันวิสาข์ พนศิริรัตน์
240.คุณวันเสาร์ เชาว์ศิลป์
241.คุณวัลยลิกา สวัสดิ์สุนทร
242.คุณวาสิฏฐี เข็มทอง
243.คุณวิชัย แก้วภักดี
244.คุณวิชัย ดำคง
245.คุณวิชิต สุจริต
246.คุณวิเชียร ทองฤทธิ์
247.คุณวิเชียร ลายทิพย์
248.คุณวินัย ศรีไชยกิจ
249.คุณวิระชัย (น้อย)
250.คุณวิโรจน์ กาญจนวารี
251.คุณวิโรจน์ เกตุรัตน์
252.คุณวิลาวัลย์ สงเจริญ PTTCHEM
253.คุณวิวัฒน์ กัทลีพันธ์ (ย.น.)
254.คุณวิวัฒน์ เครือวงศ์
255.คุณวีณา ไลชาติกุล
256.คุณวีรยา อาภาพิสุทธิ์
257.คุณวีระชาติ สมานทรัพย์ (พี่ตุ้ม)
258.คุณวุฒิกร ยามานนท์
259.คุณแววดาว - คุณทศพร เพียรชอบ
260.คุณศรัณย์ คัมภีรปกรณ์
261.คุณศศิญดา จิโรจธรรม (น้องเจี๊ยบ) นทป.
262.คุณศักย์ศรณ์ สัสดีกุล
263.คุณศิริพงษ์ ศีบสุข
264.คุณศิริพร รักเหมือน
265.คุณศิริพร - คุณหาญณรงค์ ศิริวงษ์ (ก้อย ต้อ)
266.คุณศิริลักษณ์ กรอบมุข + คุณกชพรรณ สุทธิเรือง
267.คุณศิริวัฒน์ เสียงแจ้ว (ผน.)
268.คุณศิวพร หยองอนุกูล
269.คุณศุภวิทย์ - คุณกัลยา อุปถัมภากุล
270.คุณสกนธ์ เปสลสกุล
271.คุณสถิตย์ นาคประเสริฐ
272.คุณสมเกียรติ เขียวย้อย
273.คุณสมเกียรติ - คุณสุขจิต จันทนโรจน์
274.คุณสมคิด คงเมฆา
275.คุณสมคิด พูนสุขวัฒนา
276.คุณสมจิตร หลงสมบุญ
277.คุณสมใจ สู้ณรงค์

278.คุณสมชัย - คุณธัญญมน จงวชิรชัย
279.คุณสมชัย ชัยชนะวงศ์
280.คุณสมชาย ถิ่นนา
281.คุณสมชาย รักษา
282.คุณสมชาย ธรรมโมหะเว (บางโพงพาง)
283.คุณสมชาย สุทธิกุล ส่วนแผนงานพัฒนาร่องน้ำ สพบ.
284.คุณสมชาย สุมนัสขจรกุล (ส.ส.ว.)
285.คุณสมบัติ ยวนยี่
286.คุณสมพงษ์ - คุณพิมพร จิรศิริเลิศ (กรมเจ้าท่า)
287.คุณสมพร หนูทอง
288.คุณสมพล พรหมไทย(วิทยุการบิน)
289.คุณสมพิศ ดิสระ
290.คุณสมภาส - คุณสมพิศ บุญสนอง
291.คุณสมโภชน์ สานุตย์
292.คุณสมมาตร์ จวนแจ้ง
293.คุณสมศักดิ์ คำวาล นรอ.
294.คุณสมศักดิ์ - คุณวัลย์ลัดดา วัฒนะสุข
295.คุณสลักจิต หนูรักษา (นรอ)
296.คุณสัญพร คำปาลี
297.คุณสาคร - คุณสุทิพา ปู่ดำ
298.คุณสาคร (บางโพงพาง)
299.คุณสาโรจน์ จิตประสงค์
300.คุณสาโรช - คุณผา
301.คุณสำราญ - คุณปราณี ธิราพงษ์
302.คุณสิริลักษณ์ ยุสุวพันธ์
303.คุณสุกานดา ชูสุวรรณ
304.คุณสุขสันต์ ศึกสงคราม
305.คุณสุคนธ์ สุขะเกตุ
306.คุณสุจิตรา แพงห่อพาน
307.คุณสุชญา ศรีเมือง
308.คุณสุชาดา ชวนานนท์ ผอ. งบ.
309.คุณสุณิ วรนุชยุทธยง (นิด) บพ.รุ่น 1
310.คุณสุทธา สัมมะจารินทร์
311.คุณสุธี สุขสง
312.คุณสุธี สิทธิการ (ศูนย์นครสวรรค์)
313.คุณสุธีร์ ล้วนเส้ง
314.คุณสุธีร์ วงศ์โต หศม (ชม.)
315.คุณสุนทรี ชูจันทร์
316.คุณสุนันท์ ธรรมเถกิงกิจ
317.คุณสุนิดา วรรณศิริลักษณ์
318.คุณสุพรรณี โสมัตะนัย
319.คุณสุพัฒน์ - คุณทิพย์มณฑา วัฒนธรรม
320.คุณสุภชัย กั่วเจริญ
321.คุณสุภาพ แก้วสวี
322.คุณสุมาลี เครือบโสภา
323.คุณสุมาลี บุญรินทร์
324.คุณสุมิตร - คุณสมศรี เดชะสัจจา รพ.ราม(เก๋)

325.คุณสุเมธ ภูอนุรักส์
326.คุณสุรพล - คุณเพ็ญพิศ
เอนกษิดิศ
327.คุณสุรินทร์ ธรรมมี
328.คุณสุรีณา สุรกิจโกศล
329.คุณสุวิทย์ - คุณเบญจภรณ์
ตันติยานนท์
330.คุณเสนาะ สงวนสิทธิ์
331.คุณเสริมสุข รัดเร่ง
332.คุณเสาวภา พุ่มพวง
333.คุณโสภณ - คุณสุนันทา
ฤกษปาน
334.คุณหน่า - น้องนัทธ์
335.คุณหมู (บางโพงพาง)
336.คุณแหม่ม - คุณตี๋ (น้องอ้อย)
337.คุณแหม่ม (วัฒนี) คุณหมู (กัลยา)
338.คุณแหม่ม คุณวุฒิ ลูกเอ๊ะ
339.คุณอกนิษฐ์ บุญศิลป์
340.คุณอดิศร วิชัยขัทคะ
341.คุณอดิศักดิ์ พูลสวัสดิ์
342.คุณอดิศักดิ์ อุ่นจิตร
343.คุณอติภา แสงเมฆ
344.คุณอนันต์ หนูสง
345.คุณอนิรุตร พรหมขุนทอง
346.คุณอภิชาติ คธาพงษ์
(วิทยุการบินฯ)
347.คุณอภิชาติ เอมะพัฒน์
348.คุณอภิโชติ กองเสพ
349.คุณอภิรัฐ ตาสาโรจน์ (โอ)
350.คุณอมรชัย พูนรมย์
351.คุณอรนุช ธรรมสถิตเลิศ
352.คุณอรนุช สุวรรนาวุธ (นทป)
353.คุณอรวรรณ สงคราม
354.คุณอรุณศรี เพชรแก้วนา
355.คุณอัจฉรพรรณ - คุณวีรยุทธ
นิ่มเสมอ
356.คุณอัจฉรี พรพินิจสุวรรณ
(น้องเกษตร)
357.คุณอัญชิษฐา สังข์สุมล
358.คุณอารยัน รัตนพันธุ์ (วศ.)
359.คุณอุดมเดช สีสาย
360.คุณอุดมศักดิ์ บุญสัจจฤทธิกุล
361.คุณอุทัย เสงี่ยมวงศ์
362.คุณอุไร แสนอินทร์
363.คุณอุไร ท้วมเจริญ (ต้อย)
364.คุณอุษณีย์ (ยน.)
365.คุณอุสดี แก้วสวัสดิ์
366.คุณเอ (พบ.)
367.โครงการชลประทานเชียงใหม่
368.จนท. ศูนย์ฯตรัง
369.จสอ.ประยูร ถาวรแถว
370.เจ้าหน้าที่เรือเจ้าท่า ข.41
371.ดร.ขนิษฐา รุจิโรจน์
372.ดร.เข้ม พุ่มสะอาด

373.ดร.จตุรงค์ สุคนธชาติ
374.ดร.ณัฏฐิกา สุวรรณาศรัย
375.ดร.ดวงใจ บุญกุศล
376.ดร.ถนัด จินตโกศล
377.ดร.ทรงศักดิ์ พงษ์หิรัญ
378.ดร.ธนภรณ์ โตโสภณ
379.ดร.น้ำฝน คูเจริญไพศาล
380.ดร.นิตินัย อุดมกัน
381.ดร.ปณิธาน วนากมล
382.ดร.ประเสริฐ พัฒนาประทีป
383.ดร.ปัทมาศ บิณฑจิตต์
384.ดร.ปิยรัตน์ ดรบัณฑิต
385.ดร.พิชาภัค สมยูรทรัพย์
386.ดร.พิศุทธวรรณ ศรีภิรมย์
387.ดร.ภัทริน ศรีดุลยกุลย์
388.ดร.รุ่งฟ้า จันท์จารุภรณ์
389.ดร.วิชุดา บุญยรัตกลิน
390.ดร.สมเกียรติ พรพิสุทธิมาศ
391.ดร.สมหมาย - คุณมยุรี คชนาม (สุราษฎร์)
392.ดร.สายัณห์ โสธะโร
393.ดร.สิริ สิรินิลกุล
394.ดร.สิริมนต์ ชายเกตุ
395.ดร.สุพจน์ มุศิริ
396.ดร.สุพิชญ แขมมณี - ผศ.ดร. วราภรณ์ แสนพลพัฒน์
397.ดร.อนุศิษฎ์ ทองนำ
398.ดร.อมรมาศ กีรติสิน
399.ดร.อรอนงค์ พริ้งศุลก
400.ดร.อารียา เอี่ยมบู่
401.นต.นิสสรณ์ เกตุวงศ์วิภรณ์ รน.
402.นอ.จรินทร์ บุญเหมาะ
403.นาวาโทปรีชา บัวผลิ
404.นาวาโทสมเกียรติ เกื้อหนุน
405.นาวาเอกสุทธินันท์ - คุณสุนันท์ สมานรักษ์
406.บ้านกอล์ฟ
407.บุตรหลานนายแหวน - นางเนื่อง เทศวิศาล
408.ผศ. สายสุณีย์ ลิ้มชูวงศ์
409.ผศ.ดร.ณัฐพงศ์ พินิจค้า
410.ผศ.ดร.ทัศณีวรรณ ภู่อารีย์
411.ผศ.ดร.เฟื่องลดา วีระสัย
412.ผศ.ดร.วีระพงศ์ เกียรติสุนทร
413.ผศ.ดร.ศิรินุช เทียนรุ่งโรจน์
414.ผศ.ดร.ศิวาพร ลงยันต์
415.ผศ.ดร.สุณี รักษาเกียรติศักดิ์
416.ผศ.ดร.อนันต์ - ผศ.กรองแก้ว พู่พิทยาสถาพร
417.ผศ.ดร.อัจฉริยา รังษิรุจิ
418.ผศ.นงลักษณ์ สุวรรณพินิจ
419.ผศ.นริศา ชุตินารา

420.ผศ.บัญชา ศิลป์สกุลสุข
421.ผศ.ปราโมทย์ - ผศ.อุษณา ฉลูกัลป์
422.ผศ.พนอ อัศวรุจานนท์
423.ผศ.พูนสุข รัตนภุมมะ
424.ผศ.รวีวรรณ งามสันติกุล
425.ผศ.รุ่งระพี กรานคำยี
426.ผศ.รุจิวรรณ พาณิชชัยกุล
427.ผศ.ศิริกุล รัตนธรรมพันธ์
428.ผศ.สุวณิช พรหมสุทธิรักษ์
429.พ.ต.เชิด อักษรรัตน์ และภรรยา
430.พ.ต.ศักดิ์ชัย - คุณกาญจนา อินทชยาคม
431.พล.ต.หญิง ละเอียด สรรค์พาณิช
432.พลตรีวราวุธ - คุณเมตตา ภิรมย์อยู่
433.พลตรีอุทิศ นเรกุล และครอบครัว
434.พลโทนริศ - คุณรวมทอง ศรีเนตร
435.พลโทพิชัย - คุณนงนุช ราชะพริ้ง
436.พลโทพีระพงศ์ ธนปรีดา (สุพรพงศ์ รอดแจ้ง)
437.พลโทอัศวิน สุวรรณประเสริฐ
438.พลโทอิสระ - คุณมนต์ฤดี วัชรประทีป
439.พลรต.จีรพัฒน์ ปานสกุณ
440.พลเรือตรีทักษิณ ฤกษ์สังเกตุ รองเสนาธิการทัพเรือภาคที่๒
441.พลเอก ดร.ศิริ - คุณประนอม ทิวะพันธุ์
442.พลเอกถนอม วัชรพุทธ
443.ภาควิชาคณิตศาสตร์ มศว
444.ภาควิชาเคมี มศว
445.ภาควิชาชีววิทยา มศว
446.ภาควิชาฟิสิกส์ มศว
447.ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป มศว
448.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
449.ร.ท.ร.วลัยพรรณ เตชะเบญจรัตน์
450.รท.สันต์ - คุณสมปอง สาริกะวณิช
451.รศ.ดร.กาญจนา ชูครุวงศ์
452.รศ.ดร.เฉลิมชัย วงศ์วัฒนะ
453.รศ.ดร.ณสรรค์ ผลโภค
454.รศ.ดร.พงษ์แก้ว อุดมสมุทรหิรัญ
455.รศ.ดร.วิเชียร มากตุ่น
456.รศ.ทัศนีย์ ศิริวรรณ
457.รศ.ธวัช ดอนสกุล
458.รอ.โรม ชุติภาส
459.ร้านข้าวมันไก่ เม้งเจริญโภชนา
460.ร้านค้าเหล็กธนอุดม
461.ร้านฮั้วมะนาว (ตลาดรุ่งเจริญ)
462.เรือเอกทนงศักดิ์ - คุณวีณา รุ่งเจริญ
463.เรือเอกอภิชาติ ตัณฑสิทธิ์ (โอ่ง)
464.ว่าที่ร.ต.สำราญ มีปลอด

465.ว่าที่ร.ต.หญิง รัตติกาล ตรีตรง
466.ว่าที่ร้อยตรีภาคภูมิ มะลินิล
467.ศ.ดร.ไพศาล สิทธิกรกุล
468.ศบ. (สงขลา)
469.ศูนย์พัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำ ที่ 6 สุราษฎร์ธานี
470.สกุลเทศวิศาลและสกุลที่เกี่ยวดอง
471.สพบ.
472.สโมสรโรตารี่เชียงใหม่ถิ่นไทยงาม
473.สโมสรโรตารี่นเรศวร ภาค 3360 โรตารี่สากล
474.สวัสดิการ นตท.๓
475.สหกรณ์ออมทรัพย์ มศว
476.หน่วยปฏิบัติงานขุดลอกร่องน้ำ สตูล
477.หศบ.(สข.)
478.อ.จารุภัทร ดิษรัฐกิจ
479.อ.ธีรศักดิ์ ฉลาดการณ์
480.อ.นิรันดร์ พงษ์พันธ์
481.อ.ปัญญวัฒน์ หาอาษา
482.อ.มาโนชญ์ เฮงวัฒนะ
483.อ.ศศิวิมล สุขพัฒน์
484.อ.ศิริลักษณ์ เรืองรุ่งโรจน์
485.อ.สมศักดิ์ มณีรัตนะกูล
486.อ.สาโรช เมาลานนท์
487.อ.สุดาลักษณ์ โกเฮงกุล
488.อ.สุภาลักษณ์ พงษ์สุธรรม
489.อ.สุวรรณา คล้ายกระแส
490.อ.เสริมศรี ไทยแท้
491.อ.อิทธิเทพ นวาระสุจิตร
492.อ.อิทธิศักดิ์ ลัชชานนท์
493.ร้อยตำรวจเอกขจร เทศมาลา
494.เรือตรีปรีชา เพชรวงศ์

ขอบพระคุณ

เจ้าภาพขอขอบพระคุณท่านผู้มีเกียรติ และญาติมิตรที่เคารพทุกท่าน
ที่ได้สละเวลาอันมีค่า มาร่วมในพิธีรดน้ำศพ นำพวงหรีดมาเคารพศพ
มอบปัจจัยทำบุญ ร่วมเป็นเจ้าภาพ และมาในงานสวดพระอภิธรรม บำเพ็ญกุศล
และได้กรุณามาเป็นเกียรติ ในงานพระราชทานเพลิงศพ
เรือเอก เรวัต ปีตะนีละผลิน เจ้าภาพขอขอบพระคุณทุกท่าน
ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ดำเนินการให้งานนี้สำเร็จลุล่วงไปอย่างสมเกียรติ
ด้วยดีทุกประการ
ขอขอบคุณ ชมรมเรือดำน้ำ ที่มอบประวัติเรือดำน้ำของประเทศไทย
ซึ่งพิมพ์แจกเมื่อ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ โดย คุณสมบูรณ์ ธีระแนว
และ คุณสุรพล พึ่งสังข์ ศิษย์เก่า ร.ล.พลายชุมพล
จึงขออณุญาตนำมาเผยแพร่ในหนังสือ อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ
เรือเอก เรวัต ปีตะนีละผลิน ไว้ ณที่นี้

ขอให้อานิสงส์ที่เกิดขึ้น จงเป็นผลส่งให้ดวงวิญญาณของผู้วายชนม์
ได้ไปสู่สุขคติในสัมปรายภพที่ดีด้วยเทอญ

รายนามผู้มอบพวงหรีด

พลเอก.ดร.ศิริ - ประนอม ทิวะพันธุ์
พลเอกประเทียบ เทศวิศาล และน้อง-หลาน
อกนิษฐ-กัลยา อัมพวะสิริ
สโมสรโรตารีนเรศวร ภาค 3360, โรตารีสากล
สำนักงานพัฒนา และบำรุงรักษาทางน้ำ กรมเจ้าท่า
ส่วนวางแผนพัฒนาร่องน้ำ สำนักพัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำ กรมเจ้าท่า
ศูนย์พัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำที่ 1 กรมเจ้าท่า (อยุธยา)
ศูนย์พัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำที่ 2 กรมเจ้าท่า (นครสวรรค์)
ศูนย์พัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำที่ 3 กรมเจ้าท่า (ตรัง)
ศูนย์พัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำที่ 4 กรมเจ้าท่า (สงขลา)
ศูนย์พัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำที่ 5 กรมเจ้าท่า (จันทร์บุรี)
ศูนย์พัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำที่ 6 กรมเจ้าท่า (สุราษฎ์ธานี)
ศูนย์พัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำที่ 7 กรมเจ้าท่า (เชียงใหม่)
ศูนย์พัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำที่8 กรมเจ้าท่า (ของแก่น)
เพื่อนเอ๊ะ....บางไพงพาง รุ่น1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม
เพทาย สุทธานันท์ ผอ.สำนักมาตรฐานทะเบียนเรือ
ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
หน่วยงานบริหาร และรัฐกิจสัมพันธ์ บริษัท ปตท.เคมิคอล จำกัด (มหาชน)
อาจิตร์ สวานิชวงศ์ ผู้อำนวยการ โครงการชลประทานเชียงใหม่
ครอบครัวทิพย์ - อู๊ด
ฉัตรพงษ์ วงษ์สุข นนท. บมจ. ปตท.เคมิคอล
เทอดศักดิ์ วัฒนกุล ผจก ฝ่าย นยก.บริษัท ปตท.เคมิคอล จำกัด (มหาชน)
พลโทวิเชียร - วิไล ไชยปกรณ์
ตท. 1632
สุเทพ น้อยไพโรจน์ ผอ. สำนักชลประทาน จ. เชียงใหม่
งานการเงิน และบัญชี โครงการชลประทานเชียงใหม่
สโมสรโรตารี แม่สาย
กองบริการสายการบินและการท่าอากาศยาน บริษัทวิทยุการบินฯ
พล.ท.สุพรพงศ์ - สมิตตา รอดแจ้ง
ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะวิทยาศาสตร์ มศว
ครอบครัวพรหมบุญ

พลตรี พีรศักดิ์ - กฤษณา ศรีกังวาล
การฌาปนกิจสงเคราะห์แห่งราชนาวี
พิศมัย อัมพวะสิริ , ราชี พวงเพ็ญ
สำนักงานเลขานุการกรมเจ้าท่า
ส่วนเครื่องหมายการเดินเรือ กรมเจ้าท่า
บริษัท ปตท.เคมิคอล จำกัด (มหาชน)
ทีม น.ท.ป.
พรพรรณี สร้อยสุวรรณ
ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มศว
ย.น. รุ่น 15
นายเรือ 73
นักเรียนเตรียมทหารรุ่นที่ 3
ครอบครัวกฤษณพันธุ์
ครอบครัวจีระดิษฐ์
ครอบครัวมโนเวชภัณฑ์
บ.บัวหิมะ (ประเทศไทย) จก. อำภา-รังสรรค์
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโ
สุพัฒน์ - ทิพย์มณาภา วัฒนธรรม
ชิดชงค์ - เจียมศักดิ์ นันทนาเนตร
อำ และครอบครัวจันทรัฐ
ร.ต.อ ขจร เทศมาลา
บริษัท ซีซี คอนเทนท์ คอมเมอร์เชียล จำกัด
หมู่บ้านสุวรรณวิลล่า พิษณุโลก
นายพงษ์วรรณ จารุเดชา รองอธิบดีกรมเจ้าท่า
โครงการชลประทานเชียงใหม่
สโมสรโรตารี เชียงใหม่ถิ่นไทยงาม
บก. สารผู้ว่าการภาค 3360 โรตารีสากล
ทัศนา รอดโพธิ์ทอง
สกุลเทศวิศาล และสกุลที่เกี่ยวข้อง
โรงพยาบาลเซ็นทรัลเชียงใหม่เมโมเรียล

หนึ่งพันห้าร้อยไมล์ทะเลไทยมีนาวีนี้เฝ้า ข้าศึกฮึกเข้าระดมโจมตีนาวีนี้รบรับอยู่

ใหญ่ที่ดันต้องสู้กัน ฟาดฟันให้รู้ ไม่ปล่อยให้ฝ่ายศัตรู ล้ำอธิปไตย

เหมือนดอกประดู่ ชื่อดีนาวีเมืองทอง เราชาตินักรบเกียรติก้องยามศึกเราต้องชิงชัย

เกิดมาทั้งทีไม่ทุกข์ก็สุขใจ ไม่ว่าศึกเสือเหนือใต้ จมมันลงไปใต้บาดาล

...แต่รบเราไม่ขลาด...

ราชนาวี ชาติไทย เราใจทหารเรือกล้าหาญ ราชนาวีต้องการ เราทหารเรือรักชาติ

รบช่วยกันรบรั้วเราเข้มแข็ง ทุ่มด้วยแรงนักรบองอาจ สามัคคีในหมู่ทหารเหมือนญาติ

รบเพื่อชาติ ราชนาวี

อนุสรณ์พิธีพระราชทานเพลิงศพ เรือเอกเรวัต ปีตะนีละผลิน